Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1539 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 7 aprilie 1954

Tineri și tinere de la sate!

In cinstea zilei de 1 Mai sporiți-vă eforturile pentru grăbirea ritmului muncilor agricole de primăvară! Folosiți din plin capacitatea de lucru a fiecărui tractor și fiecărui atelaj, aplicați metodele agrotehnice avansate, astfel ca recoltele din acest an să fie cu mult superioare!

Contribuiți cu toate forțele voastre la succesul lucrărilor agricole de primăvară!

Să educăm cu grijă secretarii organizațiilor de bază

Organizația de bază este temelia Uniunii Tineretului Muncitor. De activitatea fiecărei organizații de bază U.T.M. depinde mobilizarea utemiștilor și a tineretului la îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid Uniunii Tineretului Muncitor în măreața luptă pentru construirea socialismului în țara noastră.

Organizația de bază trebuie să aibă în centrul atenției preocuparea pentru felul în care își îndeplinesc utemiștii și tinerii sarcinile lor în producție, grija pentru cultivarea în rîndurile acestora a atitudinii socialiste față de muncă și față de bunurile încredințate, mîndria față de produsele industriale sau agricole respective, preocuparea ca aceste produse să fie de o înaltă calitate, să corespundă cerințelor mereu crescînde ale oamenilor muncii. Organizațiile de bază U.T.M. de la sate, trebuie să lupte pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la sporirea producției vegetale și de animale, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. Comitetul organizației de bază în frunte cu secretarul trebuie să sădească în utemiști și prin ei întregului tineret, năzuința către acțiuni îndrăznețe de descoperire și folosire a rezervelor interne, către acțiuni inovatoare care împing tehnica înainte, ridică productivitatea muncii, aduc economii și scad prețul de cost al produselor, să educe tineretul în spiritul vigilenței revoluționare.

Nivelul muncii organizațiilor de bază U.T.M. depinde în mare măsură de felul în care muncește secretarul, de devotamentul și pregătirea lui politică și ideologică, de vigilența și combativitatea lui, de capacitatea lui organizatorică.

Ori cît de priceput și ori cît de stăruitor ar fi însă secretarul organizației de bază, dacă va căuta să facă totul singur fără îndoială că nu va reuși. „Țineți minte tovarăși — spunea M. I. Kalinin — că atunci cînd lucrează mai mulți oameni, cînd fiecare își are însărcinarea lui, cînd Comsomolul își împarte munca între membrii săi, se înțelege că atunci și treaba merge mai bine. Zece oameni vor face fără îndoială mai bine și mai mult decît unul singur".

In conferința pentru alegerea noului comitet U.T.M. al organizației de bază de la Rafinăria nr. 1 Ploești, utemiștii au criticat faptul că unele birouri ale organizațiilor de secție au dus o muncă îngustă, nelegată de sarcinile concrete ale utemiștilor și tinerilor, că cercurile politice au funcționat la un nivel scăzut, că munca politică în general a fost dusă pe campanii iar comitetul U.T.M. nu s-a preocupat de condițiile în care muncește și trăiește tineretul din rafinărie. Delegații au arătat că toate aceste lipsuri se datoresc în mare parte vechiului comitet al organizației de bază în frunte cu secretarul acestuia, tov. Sutu Teodor care a muncit sectar, n-a înțeles sarcinile mari care stau în fața organizației de bază U.T.M. și din această cauză n-a luptat pentru îndeplinirea lor. A fost îndreptățită critica pe care au adus-o utemiștii din această organizație tovarășului Sutu, pentru că de munca secretarului depinde antrenarea întregului comitet la îndeplinirea sarcinilor care stau în fața organizației de bază respective.

Aplicînd consecvent principiul conducerii colective, secretarul organizației de bază trebuie să antreneze în muncă pe toți membrii comitetului. Intreaga activitate a organizației de bază trebuie să fie condusă de comitet, principalele probleme trebuiesc dezbătute în colectiv, iar hotărîrile trebuie să fie rodul muncii colective. Impreună cu toți membrii comitetului, secretarul trebuie să repartizeze sarcini concrete și mobilizatoare fiecărui utemist.

Secretarul organizației de bază împreună cu întreg comitetul are datoria să se preocupe cu o deosebită grijă de educarea comunistă a utemiștilor și tineretului. In munca de educare a utemiștilor secretarul trebuie să acorde o deosebită atenție activității agitatorilor, învățămîntului politic, să lupte continuu pentru asigurarea unei calități ridicate a muncii politice și ideologice. O mare importanță educativă o are munca de strîngere a cotizațiilor, muncă de care se ocupă personal secretarul și al cărui rezultat trebuie să ducă la creșterea simțului de răspundere al utemiștilor față de munca organizației. Secretarul și ceilalți membrii ai comitetului organizației de bază trebuie să fie în fruntea luptei pentru ridicarea nivelului profesional al utemiștilor și tineretului, ei trebuie să însuflețească permanent, cu exemplul lor, dorința tineretului de a cunoaște mereu lucruri noi, stimulînd pe acei care se înscriu la diferite școli și cursuri, ajutîndu-i să le frecventeze cu regularitate, să-și ridice calificarea lor profesională, să capete tot mai multe cunoștințe culturale și științifice. In același timp secretarul și ceilalți membri din comitetul organizației de bază trebuie să se preocupe de nevoile culturale și materiale specifice tineretului. Luptînd pentru aplicarea întocmai a legilor statului nostru democrat-popular, el trebuie să vegheze ca tinerii să fie salarizați în raport cu calificarea lor, căminele și casele de locuit pentru tineret să fie bine întreținute, să corespundă cerințelor. De asemeni ei trebuie să se preocupe ca tineretul să aibe condiții pentru a-și petrece timpul liber plăcut și folositor, folosind în acest scop cluburile, căminele culturale, sălile și terenurile de sport.

Multiple și variate sînt sarcinile secretarilor organizațiilor de bază U.T.M. Indeplinirea lor este posibilă numai printr-o conducere pricepută, printr-o muncă sistematică și planificată. Secretarul organizației de bază trebuie să aibă în cîmpul său vizual toate sarcinile principale, să știe să aleagă la momentul potrivit pe cea mai importantă, de care depinde rezolvarea și îndeplinirea tuturor celorlalte sarcini. Impreună cu ceilalți membri ai comitetului organizației de bază, secretarul trebuie să lupte pentru dezvoltarea democrației interne de organizație, pentru dezvoltarea criticii și autocriticii. Secretarul trebuie să fie exemplu de atitudine comunistă față de critică, să stimuleze critica de jos, pentru că acel conducător care respinge critica, o înăbușă, nu este demn de a sta în fruntea maselor.

Legătura secretarului și a celorlalți membri ai comitetului cu masa utemiștilor și tineretului, are o importanță hotărîtoare pentru îndeplinirea sarcinilor care stau în fața organizației. Secretarul trebuie să-și cîștige dragostea și respectul utemiștilor și tineretului, prin munca lui, printr-o atitudine modestă, tovărășească, principială, plină de atenție față de utemiști și tineri. El trebuie să învețe permanent din experiența lor, să fie atent la sezisările lor. Pentru a putea conduce organizația, secretarul trebuie să-i cunoască bine pe utemiști, astfel încît să poată munci diferențiat cu ei, ajutîndu-i în mod individual să se ridice, să crească din punct de vedere politic și ideologic, pregătindu-i zi de zi să merite marea cinste și încredere de a face parte din rîndurile membrilor Partidului Muncitoresc Romîn.

Pentru a-și putea îndeplini aceste sarcini de mare răspundere, secretarul organizației de bază are nevoie de cunoștințe temeinice. El trebuie să muncească neobosit pentru a-și însuși învățătura marxist-leninistă, pentru a-și ridica permanent nivelul politic și ideologic. Secretarul organizației de bază trebuie să fie un om cu preocupări multilaterale, să fie la curent cu problemele politicii interne și internaționale, să citească literatură, să iubească arta, pentru că numai astfel va putea să-și lărgească orizontul său politic și cultural. Legătura permanentă, zilnică cu organizația de partid, însușirea bogatei experiențe de muncă a comuniștilor, consultarea organizației de partid în cele mai importante probleme trebuie să fie lege pentru activitatea secretarului organizației de bază U.T.M.

Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. au un rol foarte important în creșterea și educarea secretarilor organizațiilor de bază. Membrii comitetelor regionale, raionale și orășenești, activiștii utemiști trebuie să arate practic secretarilor cum să-și organizeze munca, cum să rezolve o sarcină sau alta. Trebuie combătută tendința de a se încărca secretarii organizațiilor de bază cu întocmirea diverselor statistici, evidențe și informări inutile, care nu duc decît la birocratizarea secretarilor, la ruperea lor de munca vie, de masa utemiștilor. De asemenea trebuie luptat împotriva înclinației pe care o au unii secretari de a organiza și a sta tot timpul prin diverse ședințe, nemairămînîndu-le timp și pentru rezolvarea sarcinilor curente. In același timp trebuie combătută practica unor activiști care în loc să se ocupe de îndrumarea secretarilor se substitue lor, îndeplinindu-le sarcinile plafonînd în felul acesta dezvoltarea lor.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să organizeze schimbul de experiență între secretarii organizațiilor de bază. In această direcție un rol foarte important îl are „Ziua secretarilor". In multe locuri, această formă permanentă de instruire și de răspîndire a experienței pozitive între secretari, are încă un caracter formal, ea n-a devenit încă o adevărată școală în care secretarii să învețe măiestria de a conduce organizațiile de bază.

Trebuie organizate schimburi de experiență între secretarii organizațiilor de bază care au același caracter, adică consfătuiri speciale pentru secretarii organizațiilor de bază U.T.M. de la sate, pentru cei din școli, pentru cei din industria grea, din industria bunurilor de larg consum, din comerț și instituții. De asemenea, comitetele raionale și orășenești trebuie să asculte periodic rapoarte ale secretarilor despre activitatea organizațiilor pe care le conduc și să ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea muncii.

Alegerea organelor conducătoare ale U.T.M. a dovedit că utemiștii au prețuit activitatea a zeci și sute de secretari de organizații de bază alegîndu-i din nou în această muncă de răspundere. In același timp, au fost aleși noi utemiști care prin meritele lor au cîștigat încrederea maselor. Unii din ei sînt lipsiți de experiența de a conduce organizațiile de bază și către ei trebuie să-și îndrepte întreaga atenție comitetele raionale și orășenești U.T.M.

Imbunătățirea activității secretarilor organizațiilor de bază trebuie să ducă la sporirea capacității organizațiilor de bază U.T.M. pentru a deveni ajutoare de nădejde ale organizațiilor de partid în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră.

Angajamentele colectiviștilor din satul Vaida, regiunea Oradea, în vederea sporirii producției agricole

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a pus în fața noastră a colectiviștilor și a întregii țărănimi muncitoare, sarcina de mare răspundere, de a lupta pentru sporirea producției agricole, vegetale și animale, în scopul aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse agro-alimentare și a industriei cu materii prime.

Muncind în întrecerea socialistă pentru pregătirea și buna desfășurare a muncilor agricole de primăvară, membrii gospodăriei noastre colective, în frunte cu comuniștii, au obținut pînă în prezent succese însemnate în lupta pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, pentru obținerea unei recolte bogate.

Pînă la data de 1 aprilie noi am terminat însămînțatul întregii suprafețe prevăzută în plan, în afară de porumb și plantele de nutreț care se seamănă mai tîrziu, aplicînd întocmai regulile agrotehnice și sfaturile ce ne-au fost date de agronomii de la sfatul popular raional și S.M.T.

Ca să menținem umezeala în pămînt am grăpat întreaga suprafață semănată cu culturi de toamnă și întreaga suprafață care fusese arată adînc din toamnă; am iarovizat 8.000 kg. cartofi; am însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 8 ha. cu floarea soarelui și 1 ha cu cartofi; am pregătit 240 m.p. răsadnițe și le-am însămînțat cu ardei, roșii, varză timpurie etc.

Discutînd în adunarea generală felul cum s-au desfășurat lucrările pînă în prezent și rezultatele obținute, am hotărît să intensificăm în cinstea zilei de 1 Mai întrecerea socialistă pentru obținerea unei producții sporite de cereale, legume și zarzavaturi, plante industriale și produse animale, fiind convinși că prin aceasta vom întări gospodăria noastră colectivă, ne vom îmbunătăți traiul și vom contribui totodată la aprovizionarea clasei muncitoare care ne pune la îndemînă mașini și tractoare și tot felul de mărfuri.

In acest scop, ne luăm următoarele angajamente:

Să obținem în medie la ha. pe gospodărie 2.400 kg. grîu, 2.700 kg. orz de toamnă, 2400 kg. orz de primăvară, 4.500 kg. porumb boabe, 2.200 kg. floarea soarelui, 15.000 kg. cartofi, 5000 kg. borceag de primăvară (fîn).

Să obținem în anul 1954 în medie pe cap de vacă furajată 2.200 litri lapte.

De la fiecare oaie merinos să realizăm în medie 5 kg. lînă, de la fiecare scroafă fătătoare să obținem în medie 16 purcei, să obținem de la fiecare vacă cîte un vițel.

Vom termina campania însămînțărilor de primăvară cu 5 zile mai devreme de prevederile planului.

Din producția obținută în anul 1954 vom valorifica prin cooperative și pe piața gospodăriilor agricole colective din Oradea, în afară de cantitățile de produse prevăzute în plan, următoarele cantități de produse: 600 kg. lînă, 30.000 kg. cartofi timpurii, 200.000 kg. legume și zarzavaturi, 35.000 litri lapte, 7.000 kg. carne de porc.

Vom îndeplini în întregime obligațiile față de stat la timp și în bune condițiuni.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestor angajamente vom aplica următoarele măsuri agrotehnice:

— Insămînțarea porumbului o vom executa numai în cuiburi dispuse în pătrat, iar la 25% din suprafață vom aplica metoda polenizării suplimentare artificiale.

— Vom prăși porumbul cu prășitoarele mecanice de 5 ori, iar cu sapa de mînă de 3 ori.

— La sfecla de zahăr vom face 4 prașile, iar la restul culturilor prășitoare vom face cel puțin trei prașile;

— Vom plivi întreaga suprafață însămînțată cu păioase, cel puțin de 2 ori.

— Vom face recoltarea conform regulilor agrotehnice.

— Consiliul de conducere va asigura buna organizare a muncii brigăzilor, iar organizația de bază va întări munca politică în rîndul colectiviștilor, organizînd pe toată durata muncilor agricole citirea ziarului la locul de muncă, consfătuiri, folosind gazeta de perete pentru popularizarea continuă a realizărilor fruntașilor și a metodelor lor de muncă.

— Vom organiza o echipă culturală care va prezenta diferite programe artistice în satele unde nu sînt încă gospodării colective.

— Adunarea generală a gospodăriei noastre colective din satul Vaida, regiunea Oradea, chiamă toate gospodăriile agricole colective din țară să lupte pentru a obține recolte bogate, în scopul creării unui belșug de produse agricole spre a fi exemplu vrednic de urmat pentru toți țăranii muncitori.

Președinte,
NAGY ALEXANDRU

Secretarul organizației de bază
MOLNAR IULIU

Intrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

★ ★

Cine va fi în frunte?

TIMIȘOARA (de la trimisul nostru **Halmoș Ștefan**).

„Brazda peste haturi" așa se intitulează foaia volantă a S.M.T.-ului Peciul Nou. Ea apare odată la 10 zile. Adică după fiecare ședință decadală care se ține la stațiune cu agronomii de sector și pontatorii alimentatori ai brigăzilor. La aceste ședințe decadale se cunosc ultimele realizări obținute de brigăzile de tractoriști. In urma ședințelor se întocmește apoi o nouă foaie volantă. Fiecare foaie volantă nu este mai mare ca o foaie concept. Cîteodată rîndurile ei sînt scrise strîmb, frazele sînt cu greșeli gramaticale, se vede că este întocmită în mare grabă. Totuși această „Foaie volantă" este așteptată cu nerăbdare de tractoriști la fel ca și motorina pentru tractoare, sau ca hrana ce vine de la stațiune la bucătăria de la brigadă.

Și este firesc să fie așa. Inchipuiți-vă 19 brigăzi de tractoriști răspîndite în cele patru vînturi lucrînd în comunele din mai multe raioane. Cum să afle acești oameni realizările unora sau altora? Și distanțele mari ce există între brigăzi dispar odată la 10 zile după ședința decadală în urma căreia apare un nou număr al „Foii volante". Atunci cînd citesc foaia volantă tractoriștii se simt cu toții la un loc, știu ce au de făcut tovarășii lor, din Cebza, Petroman, sau Sînmihaiul German. Mai ales acum cînd și la Peciul Nou în cele 19 brigăzi se desfășoară întrecerea socialistă lansată de Stănescu Vasile pentru titlul de cel mai bun tractorist, „Foaia volantă" a devenit o necesitate. Cele 10 zile, interval între ședințele decadale, par nesfîrșit de lungi, pentru tractoriștii de la S.M.T. Peciul Nou. Fiecare așteaptă „Foaia volantă" care, deși nu este frumos scrisă are, în fiecare număr, surpriza ei. Acum 10 zile a apărut numărul în care se arăta că Ștefan Papp a terminat în seara zilei de 25 martie planul lucrărilor de primăvară. Ce să mai vorbim de efectul acestei vești. Unii au zis: „Bravo Papp, ești un băiat și jumătate". Alții, ca Străuț Viorel și-au zis: „Stai Papp, vom vedea noi pînă la urmă". Stănescu Vasile s-a bucurat și el, dar și-a încrețit fruntea, s-a suit repede pe tractor și a început să socotească ceva murmurînd.

Iată zilele acestea a apărut un alt număr al „Foii volante". Alte emoții au trăit tractoriștii din cele 19 brigăzi ale stațiunii.

Vreți să cunoașteți care sînt surprizele acestui număr? Poftim: Ștefan Papp nu mai este în fruntea întrecerii, l-a întrecut utemistul Viorel Străuț care lucrează la Cebza. Străuț are 180 la sută îndeplinit, iar Ștefan Papp are numai 130 la sută. Ba mai mult, l-a întrecut pe Ștefan Papp și Sauliuc Grigore care are 153 la sută. Prima brigadă pe stațiune este brigada a 8-a utemistă a lui Mișu Mihai care lucrează la Cebza și care a îndeplinit planul de producție în proporție de 160 la sută. Stațiunea a îndeplinit 88 la sută din sarcinile planificate pe campania din primăvara anului 1954.

Cînd Papp a citit „Foaia volantă" a rămas o clipă înmărmurit.

— Ai naibi, iute m-au ajuns. Apoi a zîmbit la cei din jurul lui și a zis:

Nu-i nimic, se țin tare băieții din brigada a 8-a, dar stați că întrecerea continuă.

Ce păcat că pînă la numărul viitor al „Foii volante" mai sînt 9 zile. In 9 zile se pot întîmpla multe. Poate Ștefan Papp va fi iar în frunte, sau poate Stănescu Vasile îi va uimi pe toți. Nimeni nu poate ști acest lucru. Cu toții știu însă că numărul viitor al „Foii volante", ca și fiecare număr de pînă acum, va avea surpriza lui.

Și în perioada celor 9 zile semeștiștii de la Peciul Nou nu au altceva mai bun de făcut decît să se bată mai vîrtos cu secundele pentru ca munca lor să dea roadele dorite și pentru ca „Foaia volantă" să fie și mai bogată în surprize. Vorba lui Ștefan Papp: „Intrecerea continuă".

● Tractoristul Lingurelea Petru de la S.M.T. Salcia raionul Suceava participînd la întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" și-a luat printre altele, angajamentul de a-și realiza planul de producție în proporție de 110% și să facă o economie de 50% la piesele tractoarelor KD 35 și a mașinilor agricole cu care lucrează.

● Tractoristul Ciomeioc Oscar, tot de la aceeași stațiune, participînd și el alături de ceilalți tractoriști la întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" și-a luat angajamentul să-și realizeze planul de producție cu 5 zile înainte de termen.

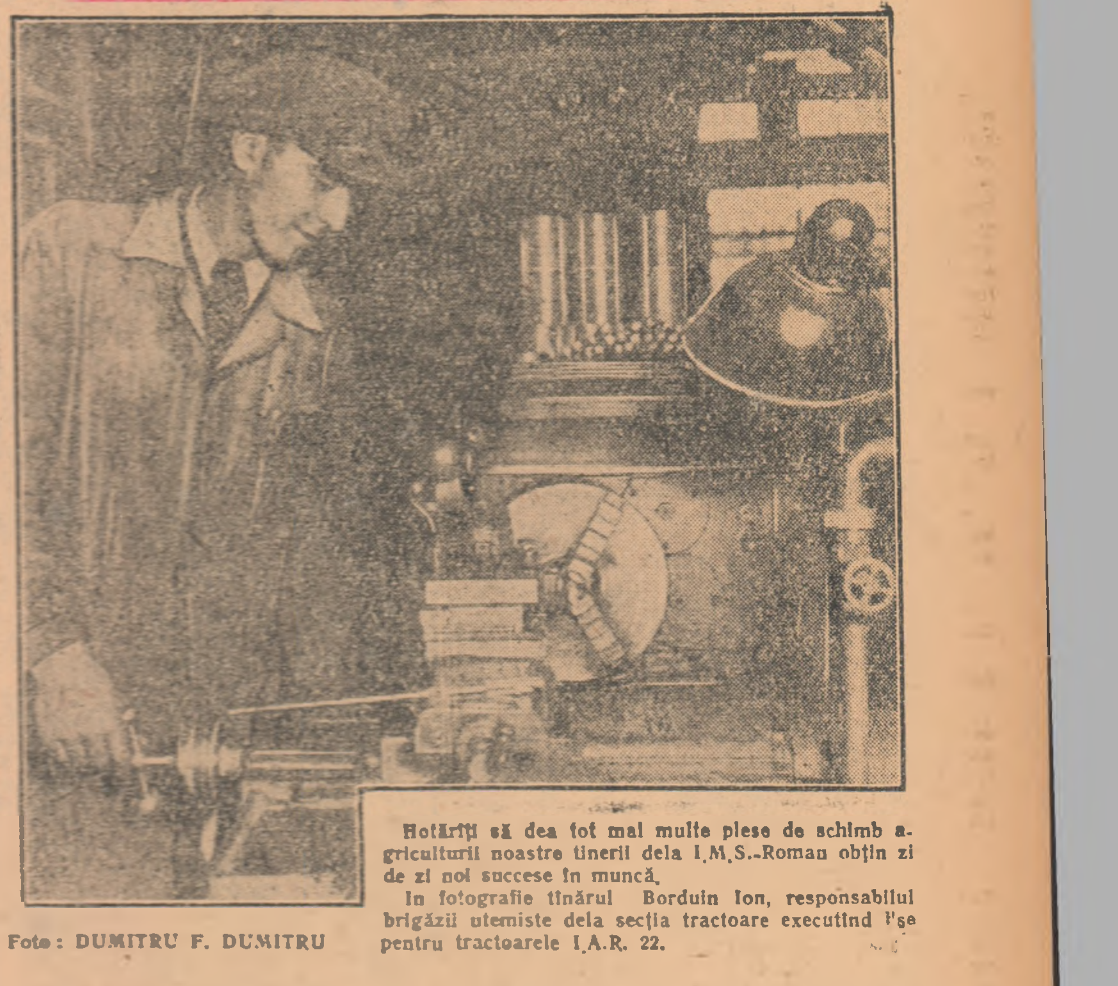
In luptă pentru cucerirea titlului

IAȘI (de la corespondentul nostru **Bucur Constantin**).

Printre primii tractoriști de la S.M.T. Holboca, din raionul Iași care au răspuns la chemarea tractoristului Vasile Stănescu de la S.M.T. Peciul Nou pentru dobîndirea titlului de „cel mai bun tractorist" s-a numărat și tractoristul utemist Radu Nicolae, fruntaș în producție, din brigada I.

El s-a angajat, printre altele, să-și depășească planul în muncile de primăvară cu 40 la sută. Muncind cu încordare pe un tractor KD. 35 cu un plug „Ilie Pintilie" transformat în plug cu patru trupițe el a reușit să-și termine cei 67,8 hantri planificați pentru muncile de primăvară, la 29 martie 1954. Pînă în ziua de 4 aprilie el și-a depășit planul cu 5 la sută. Dar realizările de pînă acum încă nu-l mulțumesc pe tractoristul utemist Radu Nicolae. El luptă mai departe pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist".

In cinstea Zilei de 1 Mai

Hotărîți să dea tot mai multe piese de schimb agriculturii noastre tinerii dela I.M.S.-Roman obțin zi de zi noi succese în muncă.

In fotografie tînărul Borduin Ion, responsabilul brigăzii utemiste dela secția tractoare executînd piese pentru tractoarele I.A.R. 22.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Noi succese ale muncitorilor ceferiști

Colectivele de muncă din stații, depouri de locomotive, ateliere și alte unități de căi ferate folosesc cu succes metodele de lucru și experiența feroviarilor sovietici, pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor sporite de transport.

Mecanicii de locomotivă de la depoul „Chivu Stoica" prin folosirea metodelor sovietice Lunin, Papavin, Klavdia Baranovskaia și altele, au reușit să-și întrețină mașinile în mai bune condițiuni, să elimine reparațiile între spălări și să economisească însemnate cantități de combustibil.

Intre altele, brigada mecanicului cincisutist Constantin Popa a reușit să reducă volumul reparațiilor locomotivei sale cu 13 la sută, iar echipele mecanicilor Constantin Drăgan și Dumitru Ionescu au economisit, în primele 17 zile ale lunii martie, o cantitate de combustibil în valoare de peste 1900 lei.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la atelierul de zonă C.F.R.-Oradea luptă cu însuflețire pentru a reda circulației cît mai multe vagoane reparate și pentru reducerea timpului de imobilizare a acestora în reparație.

Exemplul fruntașilor în întrecerea socialistă, Lascu Vasile, Torje Gheorghe, Preoteasa Gheorghe și alții, care au obținut depășiri de normă de pînă la 120 la sută, este urmat îndeaproape de numeroși muncitori și tehnicieni. Eforturile lor comune precum și folosirea de către un mare număr de muncitori a metodelor sovietice Voroșin și Cotlear, au făcut posibil ca planul de producție pe luna martie a.c. să fie realizat în numai 24 zile. In acest timp, pe întreaga întreprindere a fost realizată o economie de peste 5000 lei.

Insuflețiți de dorința de a obține realizări tot mai însemnate în cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii ceferiști intensifică tot mai mult întrecerea socialistă și lupta pentru economii.

Aplicînd metodele înaintate de muncă

Luptînd pentru traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de partid și guvern, colectivul întreprinderii de tăbăcărie și încălțăminte „11 Iunie" din Vîlcea, acordă o atenție deosebită folosirii materiei prime și auxiliare, precum și valorificării deșeurilor.

Pînă la data de 20 martie a.c. muncitorii din secția de croit fețe, prin aplicarea metodelor Lidia Korabelnikova și Alexandru Ciutkih au reușit să realizeze planul în proporție de 102 la sută.

In această secție, brigada de tineret condusă de fruntașul în producție Nicolae Croitoru, a realizat în această perioadă o economie de 3.730 dm. pătrați piele și 28,88 m. pătrați pînză pentru căptușeală. Muncitorii din brigada condusă de Ion Idu, fruntaș în întrecerea socialistă, a realizat o economie la materiale auxiliare în valoare de 1.388 lei. Și muncitorii din secția vegetale au economisit în aceeași perioadă materiale auxiliare în valoare de 12.644 lei. Pe întreaga întreprindere totalul economiilor se ridică la suma de 16.249 lei.

Datorită antrenării în întrecerea socialistă a unui număr tot mai mare de muncitori, și aplicării pe scară tot mai largă a metodelor înaintate de muncă, productivitatea muncii a crescut față de 1953, la talpă cu 2 la sută, la piele cu 3 la sută, iar la încălțăminte cu 0,5 la sută.

In lupta pentru descoperirea și punerea în valoare a imenselor rezerve interne, colectivul acestei întreprinderi a confecționat de la 1 noembrie 1953 și pînă în prezent peste 40 de serviete din deșeuri de piele.

In obținerea acestor succese s-au evidențiat în mod deosebit tinerii fruntași în întrecerea socialistă Salomeia Popa, Gheorghe Moraru, Gheorghe Antonie, Constantin Popa, Nicolae Croitoru și alții, care obțin zilnic depășiri de normă de peste 35 la sută.

Colectivul întreprinderii „11 Iunie", va folosi experiența dobîndită pînă acum, pentru a obține noi succese în întrecerea ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai.

Corespondent
M. DUMITRAȘCU

Angajamente de onoare

Angajamentele luate de minerii din Valea Jiului însumează mii de tone de cărbune care le vor da peste plan. La mina Vulcan de pildă, colectivul s-a angajat să realizeze în luna aprilie planul la producția de cărbune și lucrările de pregătire în proporție de 101 la sută, iar 36 de tehnicieni să aplice inițiativa maistrului miner Gheorghe Svișlea.

Minerii de la Uricani și-au propus să reducă în luna aprilie cu 2 la sută procentul de cenușe față de luna anterioară și nici o brigadă să nu lucreze sub normă. Totodată ei s-au angajat ca numărul muncitorilor care lucrează pe bază de acord progresiv să crească la 64 la sută din efectivul întreprinderii.

Cei ce muncesc în sectorul 3 al minei Lupeni s-au angajat ca în luna aprilie să dea peste sarcinile de plan ale sectorului 2.300 tone cărbune.

★

Textiliștii de la fabrica „țesătura" din Iași și-au propus ca în cinstea lui 1 Mai să producă 3 sortimente și 25 desene noi. De asemenea, sectorul filatură al acestei fabrici s-a angajat ca la 30 aprilie să lucreze în contul zilei de 5 mai, iar sectorul țesătorie în contul zilei de 3 mai. Indicele de calitate va crește cu 3 la sută față de trimestrul I.

★

Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la combinatul „Prodaliment" din Salonta s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să dea peste planul anual 2.000 kg. purcei, 3.000 kg. porci grași, să reducă mortalitatea la purcei cu 3 la sută. Prin folosirea rezervelor interne se vor economisi pînă la sfîrșitul anului, 100.000 lei.

Pentru cea mai bună corespondență

In cinstea zilei de 5 mai, ziua presei comuniste, ziarul „Scînteia tineretului" organizează un concurs „PENTRU CEA MAI BUNA CORESPONDENȚA".

La concurs pot participa toți tinerii, utemiști și neutemiști, de orice profesie, indiferent dacă au mai scris sau nu pînă în prezent ziarului „Scînteia tineretului".

Concursul se va desfășura în perioada 5 aprilie—5 mai pe următoarele categorii de materiale:

- **reportaje; articole despre cărți și spectacole;**
- **materiale critice și satirice;**
- **corespondențe informative;**
- **fotografii.**

In corespondențele trimise pentru concurs, tinerii pot înfățișa viața nouă a orașelor și satelor patriei noastre, pot populariza metodele înaintate și participarea plină de avînt a tineretului la dezvoltarea industriei și sporirea producției bunurilor de larg consum, pot înfățișa experiența înaintată a tinerilor fruntași ai recoltelor bogate și contribuția organizațiilor U.T.M. la lupta pentru sporirea producției agricole, pot reda aspecte ale muncii organizațiilor U.T.M. și tinerilor din școli și facultăți pentru însușirea științei, aspecte ale activității tinerilor din comerț, instituții etc., pot reda activitatea multilaterală a organizațiilor de bază U.T.M. și a tineretului, preocupările sale culturale, sportive etc., își pot expune părerile proprii despre diferitele cărți sau spectacole și pot critica cu ascuțime lipsuri ce se manifestă în diferite domenii de activitate.

In corespondențele trimise pentru concurs, tinerii pot trata orice alte probleme, străduindu-se să aleagă temele cele mai însemnate pentru viața și lupta tineretului patriei noastre, să trateze profund o singură problemă în cadrul fiecărei scrisori, să redea cu o mare bogăție de fapte și exemple bine verificate, într-un stil viu, propriu, figurile tinerilor înaintați, faptele lor patriotice inspirate din devotamentul pentru cauza poporului, de dragostea pentru Partidul Muncitoresc Romîn.

Participanții pot trimite pentru concurs mai multe corespondențe începînd cu data de 5 aprilie ținînd seama ca ultima corespondență să ajungă la redacție pînă cel mai tîrziu la data de 5 mai a. c.

Cele mai bune corespondențe sosite la ziar vor fi analizate de o comisie care va acorda premiile cîștigătorilor concursului. Cele mai bune corespondențe vor apare de asemenea, în paginile ziarului.

Se vor acorda:

4 premii I în valoare de 4.000 lei.
4 premii II în valoare de 2.500 lei.
4 premii III în valoare de 1.500 lei.
20 mențiuni în cărți în valoare de 2.000 lei.
80 abonamente pe 3 luni la ziarul „Scînteia tineretului".

Materialele se vor trimite într-un plic închis cuprinzînd numele, profesiunea și adresa exactă a trimițătorului, pe adresa: Ziarul „Scînteia tineretului", Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Piața Scînteii, raionul Stalin, București, cu specificația „pentru concurs".

Salariu social

Cu fiecare zi care trece tot mai mult se îmbunătățesc condițiile de viață, materiale și culturale ale poporului muncitor.

Oamenii muncii din fabrici, din S.M.T., gospodării de stat și colective, toți cei ce muncesc în sectorul socialist al economiei se bucură de îngrijirea deosebită pe care o primesc din partea statului, în primul rînd sub forma salariului social.

Faptul că copiii oamenilor muncii primesc îngrijirea la creșe, posibilitatea tinerilor de a face sport, masa pe care o iau la cantină, biblioteca de fabrică, concediul de odihnă, supravegherea medicală și multe alte avantaje de care se bucură oamenii muncii reprezintă tot atîtea aspecte ale salariului social.

Să vizităm împreună fabrica de confecții „Gh Gheorghiu-Dej" din București, una dintre zecile și sutele de fabrici din țară, și împreună, să vedem cum se manifestă grija partidului și guvernului pentru oamenii muncii.

Policlinica fabricii

Are tîmplele cărunte, fața rotundă și-o mustață cenușie tăiată scurt, cu îngrijire. Salopeta era pătată de ulei. După ce și-a rotit privirea de-a lungul coridorului s-a așezat pe o bancă, alături. A tras din buzunar încet, fără grabă, un pachet de țigări și și-a aprins una. Fuma liniștit, cu ochii ațintiți undeva în depărtare. Cine știe la ce se gîndea! Deodată și-a întors capul. Din fundul sălii se auzea un murmur de voci. Apoi peste puțin timp s-a apropiat de noi un om în halat alb.

— Ce mai faci tovarășe? l-a întrebat acesta pe vecinul meu.

— Bine, tovarășe doctor. Vă foarte mulțumesc de întrebare. Ia, mai fac din cînd în cînd raze, așa cum mi-ați recomandat.

— Și-i mai bine?

— Mai... dar dumneavoastră ce faceți cu încăperile alea la care văzui că v-ați dus în control?

— Saloane pentru bolnavi.

— Apoi bună treabă faceți; să nu mai umble pe la alte spitale cînd au nevoie.

După ce plecă doctorul, moșneagul se întoarse spre mine.

— Ei, ce zici? Asta-i ceva. Avem aici de toate numai saloane pentru internare lipseau. Vrei o radioscopie? Se face îndată. O analiză? Este laborator. Mă rog, ce vrei și ce nu vrei. Nu te mai preumbli nicăieri.

— Dar tovarășul, cine era?

— Nu-l cunoști? Doctorul Sandu.. Sandu, așa-i zice, directorul policlinicii. E' m-a pus pe picioare. Sufeream de reumatism. M-a trimis la Vatra Dornei. Acum, din cînd în cînd mai fac și raze... ce doctori avem, unul și unul! Te ciocănește, nu-ți dă pace pînă nu te face bine. Cînd am fost bolnav de-o gripă infecțioasă m-a vizitat acasă. Grija față de om. Hei, înainte boleai de te lua dracu! Nu știu eu?...

Și moșul îmi povesti cum trebuia, bolnav fiind, să lucreze la patron, de frică să nu fie dat afară.

O soră îl strigă:

— Moșulică, ți-a venit rîndul. Treci la raze!

— Viu acum. Ei, ce zici? Sînt și anunțat ca cine știe cine, glumi moșul. Îmi știe socoteala. La ora cutare trebuie să fie aici muncitorul cutare... Nu se stînjenește producția și bolnavul se poate face bine chiar la locul de muncă. Nu bate ușile prin alte părți. Asta zic și eu treabă bună. Nu?

După ce plecă moșul, mă repezii în urma lui.

— Moșule, numele... numele dumitale.

— Pălișoiu Ilie, mecanic la mașinile de cusut... fruntaș în muncă, adăugă el cu mîndrie.

Și îndreptîndu-și statura robustă intră în încăperea pe a cărei ușă scria: „Serviciul tratamente".

Tinerii sportivi

Stancu Nicolae, responsabilul cercului sportiv nr. 2 a dat o raită prin secție.

— După amiază, cine vrea poate să vină la schiat, a anunțat el.

Au fost trecuți pe listă Nistor Paraschiva, Căprioara Sița, Vizitiu Ana, Vîlcu Dumitru, Nicolae Georgică și alții. După încetarea lucrului, la magazia materialelor sportive era o adevărată hărmălaie. Se împărțea echipamentul și tinerii erau veseli că peste puțin timp aveau să alunece pe zăpadă.

— Mi-ai dat bocanci prea mari...

— Nu-i nimic... se schimbă, răspundea prompt magazionera, Ortansa Păunescu.

— Gata tovarăși? Se auzi vocea antrenorului Lovinescu Ion, profesor de educație fizică.

— Gata, răspunseră toți în cor.

— Cine n-a mai fost cu schiurile pînă acum? Întrebă din nou antrenorul.

Cineva a răspuns destul de timid.

— Nu-i nimic, îl încurajă el, o să înveți. Nu-i cine știe ce complicat! În fața căminului de zi pe o pîrtie închisă de un kilometru și jumătate unii tineri erau sfătuiți ce trebuie să facă pentru a ști să schieze mai bine, iar alții au primit primele noțiuni pentru schiat. Cădeau, se ridicau, dar nu-i nimic. Așa e la schiat!

— Greu e' dracului... dar face, spunea cîte unul.

Astfel, treptat, în timpul iernii a crescut numărul tinerilor ce fac sport. Alături de fotbaliști, boxeuri, handbaliști, șahiști, voleibaliști, atleți etc. care se găsesc în număr mare în fabrică, s-a adăugat în acest an un număr de tineri schiori.

PE SCURT

● Pentru îmbunătățirea hranei muncitorilor conducerea fabricii a luat măsuri ca peste 27 hectare pămînt neproductiv aflat în posesia sa, să fie irigate și transformate în grădini de zarzavat iar crescătoria de porci să alimenteze cantina în permanență cu carne proaspătă.

● O comisie de control compusă din 24 tovarăși se ocupă de mersul gospodăriilor anexe și controlează riguros activitatea bucătarilor supraveghind ca mîncarea să fie cît mai consistentă și cît mai substanțială.

● O atenție deosebită se acordă îngrijirii sănătății oamenilor muncii. Media consultațiilor curative și de control periodic se cifrează între 10—12.000 lunar.

O scrisoare de la Călimănești

La secția nr. 6 lucrul a încetat. Paleloga Eugenia își scoate din buzunarul șorțului un plic. Murmură încet ca pentru sine: Ia să vedem ce-mi scrie Elena!

Degetele sale subțiri desfac cu grabă plicul. Citește în fugă, apoi flutură în aer scrisoarea și o vedere.

— Fetelor!... Elena vă trimite salutări. Își petrece concediul de odihnă foarte plăcut. În jurul Eugeniei s-au adunat Rotaru Șerbana, Georgescu Eugenia, Petre Ecaterina și altele.

— Ia să vedem... ia să vedem, citește-ne. Înconjurată din toate părțile Eugenia abia poate să urmărească rîndurile. Totuși citește cu glas tare:

— „Aici, la Călimănești, e tare plăcut și frumos. Fac băi, mă odihnesc și abia de pot să mănînc atîta cît mi se dă. M-am îngrășat..."

Fetele sînt bucuroase. Sînt mulțumite că tovarășa lor se odihnește, își reîmprospătează forțele de muncă. Nu peste mult timp și ele vor pleca în concediu. Unele la mare, altele la munte. Și cum să nu muncești cu spor?

Mulțumirea părintească

Am coborît din tramvai și tocmai ce am traversat linia ferată m-am îndreptat spre fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej". Era o dimineață liniștită, fără adiere de vînt. Înaintea mea se juca vesel un băiețaș, aruncînd cu bulgări de zăpadă într-o fetiță.

— Nu mai da, te spui lui tăticu, se supără fetița. Dar ghidușul de băiețel nu se astîmpăra. Fetița începu să plîngă, acoperindu-și ochii cu mîinile. Ceva mai încolo se opri din mers un bărbat și o femeie. Avea fiecare în brațe cîte un copilaș.

— Ce s-a întîmplat? întrebă încruntat bărbatul.

— M-a lovit aici, scînci fetița, arătîndu-și obrazul.

— Așa Gheorghiță?!, să știi că nu te mai duc la cămin.

De astă dată băiețașul se puse pe plîns.

— Vreau la cămin... n-am să mai fac, spunea el printre sughițuri de plîns.

Mă apropiai. Bărbatul îmi spuse pe șoptite:

— De cîte ori nu-i cuminte îl sperii că nu-l mai duc la căminul de zi. Mă dumirii. Întrebai pe băiețaș:

— Îți place atît de mult la cămin?

— Ihîî!... făcu piciul înghițindu-și lacrimile. Avem jucării... ascultăm povești.

— Dacă ești cuminte, ai să mergi în fiecare zi.

— O să merg la cămin?... îl întrebă el pe taică-său, vrînd să se convingă.

— Dacă ai să fii cuminte, da! îi spuse tatăl său rîzînd.

Vesel Gheorghiță a luat de mînă pe surioara lui.

Am rămas în urmă cu părinții copiilor și am făcut cunoștință. Sînt amîndoi muncitori la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" și locuiesc prin apropiere.

Pe el îl cheamă Mirică Dumitru iar pe ea Mirică Maria.

— Sînt ai dumneavoastră, copiii?

— Da, toți patru, răspunde tatăl. Emilia are aproape 7 ani, Gheorghiță 5, fetița din brațele mele e Petruța, are 2 ani iar băiețașul din brațele nevestei-mi e Ion și are 4 luni.

— Familie destul de mare.

— Da! Sîntem fericiți că avem căminul și creșa; altfel ce ne-am fi făcut, pe mîna cui îi lăsam? Acolo primesc o îngrijire atentă, mîncare foarte bună. Muncim liniștiți fiindcă știm că sînt în siguranță. L-ați văzut pe Gheorghiță? Pentru el, căminul e lumea lui.

— Și la creșă?

— La creșă, îl ducem pe fetița care n-a împlinit încă doi ani. Și acolo e curățenie... ordine. Cum n-am visat vreodată!

Iată doi părinți ce nu duc grija copiilor atunci cînd sînt la muncă. Și cît de important e acest lucru.

Echipa artistică repetă...

La club au început să sosească unul cîte unul coriștii. Repetițiile pe care le fac sînt acum mai dese. Pînă la data cînd trebuie să prezinte un program artistic interesant alături de celelalte echipe de artiști amatori pe scena Teatrului C.C.S. nu mai e mult.

— Ar trebui să ne dăm mai mult silința, spuse maistorul Dinică Marin. Anul trecut la concursul pe țară al echipelor artistice de amatori ale sindicatelor am luat premiul III. Să nu ne lăsăm nici acum...

— Este adevărat că nu trebuie să ne lăsăm, interveni Nicolae Florea. Dacă Grumberg, Negulă și Negoescu ar fi mai atenți n-ar mai fi atît de lucru dirijorului și repetiția ar decurge mai bine.

Peste puțin timp a sosit și Boris Cerasnian, dirijorul corului. A început repetiția, cu cîntecul „Secerișul" de Dumitrescu. Deodată în armonia vocilor, melodia fină a dirijorului a desprins ceva. Ochii i s-au încruntat. Două lovituri pe pupitru și tumultul de voci a încetat:

— Nu-i bine aici... Cineva de acolo a greșit un semiton.

— Atențiune, reluăm...

Din nou murmurul crește ca pînă în cele din urmă să se termine lin, pierdut parcă în depărtare.

S-a dat pauza. Pe fețele coriștilor citești mulțumirea. Repetiția acestui cîntec a reușit pe deplin. Vor repeta după aceea „Răsunet de la Crișana".

Colectivul a venit la masă

O sală frumoasă și mare în care la ora prînzului domnește o adevărată forfotă. Femei în halate albe, mișcîndu-se repede și atent, aduc pe tăvi mîncări calde, aburinde. În jurul meselor acoperite cu cristaluri muncitori muncitoare, tehnicieni și funcționari. Așa arată sala de mese a fabricii. Unii vorbesc, se agită, alții tac, netinînd seama de nimeni și de nimic și mănîncă de zor.

La masa din fund, la care au luat loc Matei Florica, Mihalache Zina, Cisveschi Tereza și Panduru Valentina, s-a iscat o nedumerire.

— Unde o fi Gheorghiță? se întrebau fetele. Ce-i cu el?.. Din grupul celor cinci tineri din sectorul 7 care luau totdeauna masa împreună, lipsea numai el. Cum de se întîmplase una ca asta?

Unele fete își reproșau că n-au fost atente și că prinse în discuție au uitat să-l strige, așa cum făceau altădată.

— Eu mă duc după el, spuse în cele din urmă, Valentina. Ș-o fi închipuit băiatul că nu mai vrem să-l luăm cu noi. Dar nu mai era nevoie. Gheorghiță — sau mai precis Gh. Cioc — ca și cînd ar fi ghicit nerăbdarea lor veni într-un suflet și se așeză pe un scaun. Acum întreg colectivul era format.

— Ei, loc... strigă ospătara Orneac Elena, aducînd o tavă încărcată cu farfurii. Și fără să mai socotească persoanele, așa cum făcea deobicei la alte mese lăsă pe masă cinci farfurii aburinde. Cunoștea colectivul.

In bibliotecă

Biblioteca fabricii!... Aici e o adevărată împărăție a liniștii. Doar din cînd în cînd, se aude un foșnet ușor, abia perceptibil. Este foșnetul filelor care se întorc. La mese oameni cu fețe încordate, privirile le aleargă atente peste rînduri.

Pe nesimțite s-a deschis ușa. Murzea Elena, bibliotecara, a ridicat ochii din vraful de fișe. Zîmbește. A venit Edelștein Frida, una din cititoarele cele mai perseverente.

— Tovarășă bibliotecară, spune repede noua venită, îmi trebuie o carte despre organizarea muncii.

Bibliotecara face semn lui Edelștein să vorbească mai încet și să stea pe un scaun. După aceea scoate din raft o carte.

— Uite, îi spune ea pe șoptite, îți dau cartea la care au colaborat muncitorii și tehnicienii din întreprinderea noastră. E ceva nou.

Edelștein Frida o ia cu atenție. Citește pe copertă: „Călăuza muncitorilor din fabricile de confecții bărbătești". Apoi răsfoiește.

— Bună... foarte bună. Asta îmi trebuia. Dar abia a plecat Frida că pe ușă și-a făcut apariția șeful de brigadă, Certaș Nicolae.

— N-ai cumva o carte sovietică? întrebă el. Vreau să-mi organizez într-un fel nou brigada.

— Ba da. Uite, avem un „Indicator de metode stahanoviste".

Tînărul s-a așezat la o măsuță, încet, cu grijă, ca să nu-și stingherească tovarășii. A scos din buzunar un caiet cu scoarțe albastre. În încăpere a foșnit atunci încet abia perceptibil încă o filă.

VASILE MIHAILESCU

PE SCURT

● În cursul anului 1953 au fost trimiși la cură sanatorială balneară și la case de odihnă peste 1400 muncitori. Numai din secția 6 au plecat 153.

● În fabrică se desfășoară o intensă activitate culturală. Biblioteca are un număr de 40.250 volume de cărți; în fiecare zi se îmbogățește cu noi lucrări beletristice, științifice, de specialitate.

● În medie, lunar, la bibliotecă vin un număr de 1400—1600 cititori. În afară de filmele și spectacolele care se dau cu regularitate în fabrică, sînt organizate destul de des întîlniri cu scriitori și oameni de știință, cu actori ai Teatrului Național etc.

Tradițiile pionierești

I. Blinkov
candidat în științe pedagogice

— Eu, tînăr pionier al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste..., — răsună cuvintele cunoscute ale angajamentului solemn.

În muzeul central „V I Lenin" elevele din clasa a 3-a a școlii nr. 163 din Moscova jură să învețe bine, să fie cinstite, curajoase, perseverente, să devină un schimb demn al Comsomolului. Instructoarea de pionieri le leagă fetelor cravatele roșii...

După o tradiție stabilită demult, elevele școlii nr. 163 organizează primirea în rîndurile pionierilor în Muzeul Central „V I Lenin". Unitățile altor școli îi primesc pe copii în rîndurile pionierilor în fața monumentului lui Pavlik Morozov, în Muzeul Central al Armatei Sovietice.

Minunate sînt aceste tradiții. Ziua intrării în organizația de pionieri va rămîne vie în amintirea copiilor toată viața. Și cu cît este mai solemn cadrul în care se petrece acest eveniment, cu atît este el mai important pentru școlari.

Nu este, desigur, obligatoriu ca elevii să fie primiți în organizația de pionieri lîngă monumente sau în muzee. În munca de educație, șablonul nu poate fi tolerat. Important este un singur lucru — să se stabilească în unitate o tradiție cu privire la această solemnitate pe care școlarii s-o cunoască.

Ar fi o greșală să se creadă că există numai această unică tradiție. Nu, nicidecum. Pot exista multe tradiții, ele trebuie să pătrundă în viața organizației, să-i caracterizeze stilul de muncă.

Printre tradiții pot fi citate adunările, careurile festive, serbările. În unele școli se țin în fiecare an adunări tradiționale, în cadrul cărora comsomoliștii din clasa a 8-a înmînează detașamentelor de pionieri albumele, machetele, caietele lor — tot ce au lucrat ei în anii cît au făcut parte din organizația de pionieri. În unele unități se organizează o zi de întîlnire cu foștii pionieri — acum studenți, oameni de știință, medici, agronomi ofițeri ai Armatei Sovietice. Ei le vorbesc copiilor despre cele ce au învățat la școală și în detașamentul de pionieri, despre munca lor. În toate școlile au devenit de mult tradiționale competițiile sportive în cadrul campionatelor pe detașamente, pe unități, olimpiadele pionierești în cadrul cercurilor artistice de amatori.

În unitatea de pionieri din școala nr. 392 „Oleg Koșevoi" are loc în fiecare an o adunare închinată eroilor „Tinerei Gărzi". La școala nr. 29 se obișnuiește să se organizeze pentru pionieri festivalul primăverii. La școala nr. 330, la 23 februarie are loc parada elevilor. În acea zi, copiii raportează reprezentanților Armatei Sovietice despre activitatea lor școlară și pionierească. La școala nr. 19, în ziua de 8 martie se organizează Ziua mamei. Pionierii iubesc și își amintesc cu drag de serbările și adunările lor tradiționale, le așteaptă cu mult interes, se pregătesc în vederea lor ca pentru niște evenimente de seamă.

Importanța pedagogică a tradițiilor este foarte mare. Tradițiile îmbogățesc și înfrumusețează viața unității, trezesc în pionieri un sentiment de mîndrie pentru organizația lor.

O bucurie deosebit de mare le aduc copiilor tradițiile care au un caracter sărbătoresc, festiv, care conțin un element de joc, sau sînt învăluite într-o formă romantică. De exemplu: darea raportului conducătorului de detașament și de unitate, acordarea de denumiri echipelor sportive, decernarea insignelor învingătorilor în întreceri, olimpiade. Tuturor acestor lucruri copiii le dau o deosebită importanță.

Tradițiile care stabilesc regulile morale de conduită a școlarilor au un mare rol educativ. Regulile morale nescrise ale unității educă în școlari dragostea de muncă, ordinea, punctualitatea, politețea, atitudinea conștiincioasă față de învățătură.

Care este importanța acestor tradiții?

Adeseori întîlnim cazuri, cînd regulile morale le sînt bine cunoscute copiilor, dar faptele pe care le săvîrșesc nu corespund acestor reguli. Școlarul știe, de pildă, că nu trebuie să copieze de la tovarășii săi, cu toate acestea copiază destul de des. Aceasta dovedește că educarea normelor morale, rămîne adesea în urmă.

Tradițiile constituie una din formele de manifestare a inițiativei creatoare a pionierilor. Spre deosebire de regulile școlare, ele sînt adoptate de copii din propria lor dorință.

Este imposibil să se păstreze tradițiile fără o permanentă legătură între vechiul și noul colectiv de pionieri. În fiecare an, o parte din copiii care au trecut prin școala educației pionierești, intră în Comsomol, iar rîndurile pionierilor sînt completate cu alți băieți și fete. Fiecare generație de pionieri face ceva folositor și interesant. Și este necesar să se păstreze și să se consolideze elementul nou, important, pe care l-au adus ei.

Acum cîțiva ani, elevele din clasa a 5-a a școlii nr. 19 au început să se ocupe de elevele din clasele a 1-a și a 2-a. Ele au ajutat elevele din aceste clase să-și creeze un colectiv strîns unit, le-au pregătit pentru a intra în organizația de pionieri. Această preocupare pentru pregătirea elevilor din clasele mai mici a devenit tradițională. Elevele școlii nr 243 au organizat odată o expoziție de obiecte lucrate de ele. De atunci în fiecare an se organizează o astfel de expoziție.

Fiecare nou instructor, fiecare nou colectiv de conducere al unității trebuie să-și înceapă munca prin studierea atentă a experienței vechilor detașamente.

Pentru ca tradițiile să se înrădăcineze trainic, este necesar ca ele să fie dezvoltate și completate.

Fostul argat, constructor de mașini agricole

De mic copil Băjan Alexandru a împărtășit soarta sutelor de robi care lucrau pămîntul boierului Bumaru din comuna Ohoba. Erau multe guri acasă la părinți; munceau cu toții din zori și pînă în noapte pe moșia boierului și totuși niciodată nu se ridicau sătui de la masă. De învățătură nici nu se mai pomenea. Cu mare greutate a putut Alexandru să termine cele patru clase primare în comună.

Într-o zi, pe cînd se întorcea ca deobicei de la cîmp, tot gîndindu-se la viața lui de pînă atunci, căci împlinise 16 ani, în mintea lui încolți un gînd: ce-ar fi să plece la oraș să se califice în meseria de lăcătuș mecanic pe care o îndrăgea de mult? Poate viața lui se va schimba. După ce vorbi cu mama sa despre gîndul ce-l frămînta, Băjan Alexandru se hotărî să plece.

Și într-o dimineață de toamnă, la marginea comunei Ohoba, îmbrăcat numai în zdrențe, tînărul Băjan mai aruncă o privire spre meleagurile copilăriei și apoi plecă spre oraș, la Craiova. Dar orașul îi pregătea multe dezamăgiri și dureri.

După ce încercă zadarnic să fie primit în mai multe fabrici ca ucenic, reuși în sfîrșit să intre la fabrica lui Brătășanu. La această fabrică a cunoscut din plin batjocura, bătaia și corvezile grele la care erau supuși ucenicii. De învățarea meseriei, nici pomeneală. Și astfel, cu toată dragostea lui pentru meserie, Băjan Alexandru nu s-a putut califica mecanic lăcătuș.

Dar visul la alte vremi și tinerețea lui îi dădeau noi puteri, mai mult curaj în a înfrunta greutățile.

Și a venit și ziua cînd fabrica a trecut în mîinile muncitorilor, cînd de la conducerea ei au fost înlăturați exploatatorii.

Și pentru Băjan a început atunci o viață nouă. Începea să vadă cu ochii împlinirea visului. Împreună cu alți tineri muncitori Băjan Alexandru a fost trimis la Școala profesională metalurgică. Aici el a învățat multe despre noile metode de muncă aplicate de muncitorii sovietici, despre felul cum se mînuiesc noile mașini venite din U.R.S.S.

O minunată zi din viața lui, a fost aceea cînd a fost primit membru în Uniunea Tineretului Muncitor. În acea zi de neuitat a simțit cît de aproape sînt de el tovarășii de muncă.

Deseori cei de acasă, din Ohoba, primeau vești de la fiul lor plecat la oraș, în care le vorbea despre transformările ce aveau loc, despre condițiile de viață tot mai bune ce li se creau muncitorilor, despre ceea ce învăța el în școală.

După terminarea școlii profesionale, Băjan Alexandru s-a întors înapoi în fabrică. Aici, punînd în practică cele învățate în școală, se străduia să îndeplinească și să depășească sarcinile de plan.

În scurt timp numele lui Băjan Alexandru deveni cunoscut tuturor muncitorilor din fabrica metalurgică „7 Noiembrie". La gazeta de perete, la stația de radioamplificare a fabricii, la adunările de U.T.M., adeseori se vorbea despre el, și despre succesele lui. Pentru meritele lui deosebite în producție, Băjan Alexandru primi titlul de fruntaș în producție. În cursul anului trecut tînărul mecanic lăcătuș își depășea adesea norma cu 300 la sută.

Dar cea mai importantă victorie a sa în producție a fost înregistrată cu ocazia schimbului de onoare ce a avut loc în cinstea zilei de 7 Noiembrie. În această zi Băjan Alexandru a atins cel mai înalt vîrf de producție. Și-a depășit norma cu 1250 la sută.

Paralel cu munca în fabrică, Băjan Alexandru studiază mult pentru ridicarea nivelului său profesional. El știe că pentru a fi fruntaș în producție trebuie să stăpînești o înaltă calificare, un înalt nivel profesional.

Astăzi în uzina de mașini și unelte „7 Noiembrie" din Craiova, Băjan Alexandru împărtășește din experiența sa și altor muncitori.

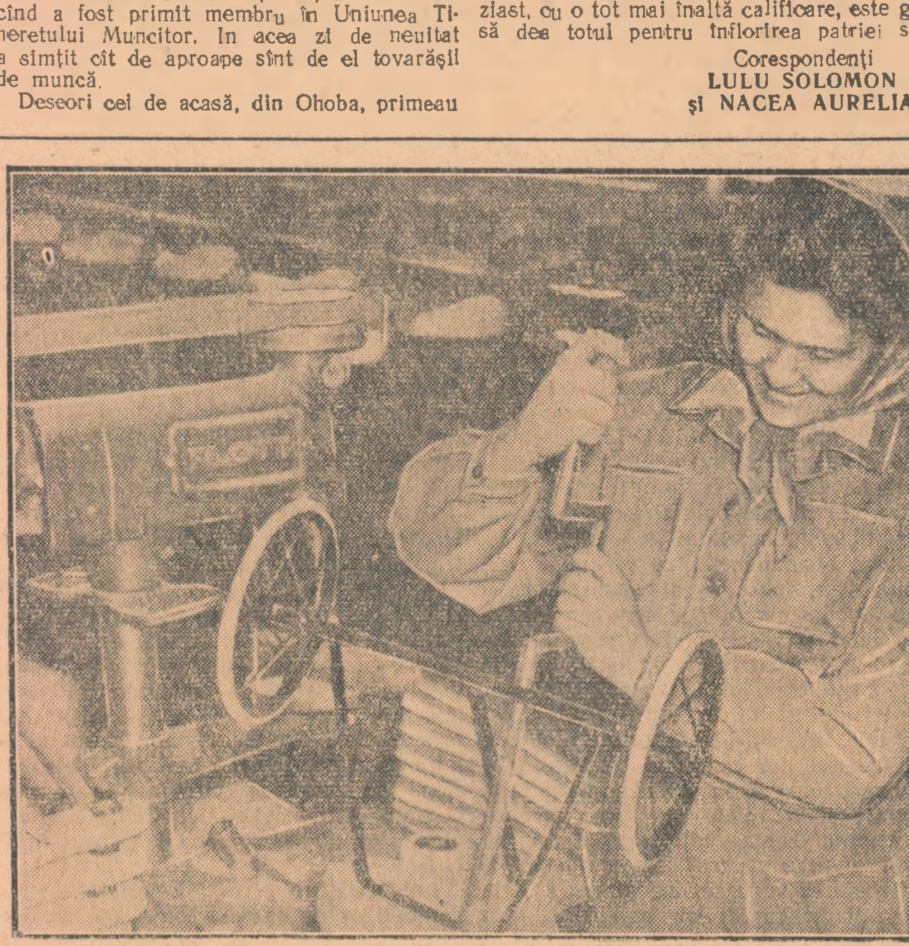
De curînd el a calificat la locul de muncă după metoda Kotlear pe tînărul Cudra Ion, care zilnic își depășește planul de producție cu 80 de procente.

Băjan Alexandru privește cu mîndrie graficul de producție care arată rezultatele în muncă ale cadrelor pe care el le-a calificat.

Băjan Alexandru se numără astăzi printre miile de muncitori care prin munca lor pun la dispoziția țărănimii muncitoare tot mai multe mașini și unelte agricole, care contribuie la mecanizarea agriculturii noastre, la ridicarea producției la hectar.

Fostul argat, astăzi muncitor liber, entuziast, cu o tot mai înaltă calificare, este gata să dea totul pentru înflorirea patriei sale.

Corespondenți
LULU SOLOMON
și NACEA AURELIA

O preocupare de seamă acordă tinerii de la fabrica „Ideal" din Mediaș lucrului de bună calitate.

In fotografie utemista Ana Szekei fruntașă în producție lucrînd la montajul tricicletelor pentru copii.

Foto: RADU COSTIN

Piese de schimb

Pentru ca tractoarele și celelalte mașini agricole să poată funcționa în bune condițiuni este necesar ca ele să aibe asigurate piese de schimb. O mare parte din aceste piese se confecționează în întreprinderile metalurgice din regiunea noastră, printre care se află și uzinele „I. C. Frimu" — Sinaia.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara acestui an, care a chemat pe oamenii muncii din agricultură și industrie să contribuie cu toate forțele lor la sporirea producției agricole, a pus și în fața comitetului organizației de bază U.T.M. de la uzinele „I. C. Frimu", sarcini de mare răspundere. Comitetul organizației de bază U.T.M de aici, sub conducerea comitetului de partid, și-a pus ca obiectiv principal mobilizarea tineretului în vederea îndeplinirii planului de producție. Atingerea acestui obiectiv este strîns legată de antrenarea tuturor tinerilor muncitori în întrecerea socialistă. În desfășurarea întrecerii socialiste, tinerii au venit cu propuneri de inovații și raționalizări și, în același timp, ei se străduiesc să-și ridice calificarea profesională însușindu-și necontenit tehnica înaintată a oamenilor sovietici.

Cu ajutorul brigăzii raid, comitetul organizației de bază U.T.M. a organizat o consfătuire la care au participat secretarii organizațiilor de secții, responsabilii cu producția și calificarea, responsabilii brigăzilor și posturilor utemiste de control și organizatorii grupelor U.T.M.

Referatul ținut în cadrul consfătuirii a scos la iveală formalismul în participarea tineretului la întrecerea socialistă. Formalismul s-a manifestat prin faptul că responsabilii brigăzilor utemiste nu defalcau planul de producție pe fiecare membru al brigăzii, ceea ce făcea ca aceștia să nu-și îndeplinească normele zilnice, iar contractele de întrecere socialistă să nu-și atingă scopul.

Datorită superficialității cu care munceau unii secretari ai organizațiilor de secții și responsabili cu producția și calificarea, zilnic se manifestau cazuri de indisciplină în producție. O serie de tineri lipseau nemotivat de la lucru sau de la cursurile de calificare. Mulți dintre tineri nu dădeau atenția cuvenită aplicării și extinderii metodelor înaintate. Toate acestea aveau o influență negativă asupra îndeplinirii sarcinilor de producție.

Într-un timp scurt de la ținerea acestei consfătuiri, în toate organizațiile U.T.M. de secție au fost ținute adunări în care au fost dezvăluite cauzele care frînau îndeplinirea sarcinilor de producție și s-au luat măsuri de mobilizare a tineretului în întrecerea socialistă, în vederea sporirii și îmbunătățirii calității produselor.

Pentru educarea tineretului în spiritul disciplinei socialiste s-a organizat ținerea de conferințe pe diferite teme ca „Despre disciplina socialistă a muncii", „Sarcinile tineretului pentru transformarea socialistă a agriculturii" etc. Organizatorii grupelor U.T.M. au arătat tinerilor, pagubele care le aduc rebuturile și cum se pot înlătura acestea. Atitudinea celor indisciplinați a fost combătută prin articole și caricaturi la gazeta „Vorbește postul utemist de control". Așa s-a întîmplat cu tinerii Irimia Ion, Teodor Mihai, care au rebutat mai multe piese și Voicu Ștefan care a dat într-o lună 23 capete de pompe metalice defecte.

Comitetul organizației de bază U.T.M. s-a preocupat de extinderea metodelor avansate de lucru ale oamenilor sovietici. Peste 300 de tineri aplică acum metodele sovietice Kolesov, Bîkov-Bortkevici, Kuznețov, Jandarova-Agafonova și Voroșin. Pentru extinderea tehnicii înaintate au fost ținute referate cu cele 49 de brigăzi utemiste și s-au organizat schimburi de experiență între brigăzile fruntașe în producție.

O intensă muncă politică s-a dus în rîndurile utemiștilor privitor la dezvoltarea mișcării inovatorilor. Astfel utemistul Teodorescu Alexandru a făcut două inovații care au adus o contribuție însemnată la călirea pieselor pentru pompele de injecție, făcînd să se obțină o rezistență mai îndelungată a acestora. Urmînd pilda utemistului Teodorescu, tînărul Ponor Lucian a făcut o inovație care contribuie la frezarea rapidă a pieselor ce compun pompa de injecție K.D 35.

Drept rezultat al mobilizării tineretului în întrecerea socialistă, planul la reperele pentru piese de schimb necesare tractoarelor în perioada trimestrului întîi al anului 1954, a fost îndeplinit pînă la 15 martie. La realizarea acestor sarcini o contribuție însemnată au adus-o cele 19 brigăzi utemiste din sectorul C, care în luna februarie și-au depășit planul de producție cu 48,5 la sută. De asemeni la sectorul elemenți și duze pentru tractorul I.A.R., sarcinile de producție au fost depășite cu 75 la sută. În mod deosebit s-au evidențiat în această perioadă brigăzile conduse de tovarășii Țapu Victor, Bunea C. și Constantin N. care au obținut depășiri de norme între 136—165 la sută.

Mulți dintre membrii acestor brigăzi își depășesc zilnic normele pînă la 120 la sută. Tovarășul Popa Constantin care lucrează la patru mașini de frezat și tovarășul Dracea C. își depășesc zilnic normele cu 90 la sută.

O rodnică activitate, în scopul sporirii producției pieselor de schimb, o duc și brigăzile utemiste din cadrul sectorului A. Astfel, linia de producție nr. 8 condusă de utemiștii Rueg Vasile și Jugănescu Marin a obținut depășiri de peste 75 la sută. Prin aplicarea metodelor sovietice, în luna februarie aceste brigăzi au realizat, de asemeni, economii în valoare de 3.600 lei.

Paralel cu rezultatele obținute a crescut și numărul fruntașilor în producție. În ziua de 3 martie au fost confirmați fruntași ai întrecerii socialiste o serie de tovarăși, printre care se află și utemiștii Dinu Gheorghe și Bărbulescu Constantin.

Succesele frumoase obținute în cadrul întrecerii socialiste sînt oglindite la gazetele de perete și în calendarul fruntașilor în producție. Deseori, grupele utemiste organizează imediat după terminarea lucrului adunări deschise în care discută realizările și lipsurile din ziua aceea, luînd în același timp și măsuri pentru lichidarea lipsurilor semnalate. În toate secțiile uzinei gazeta „Vorbește postul utemist de control" editează numere fulger în care delăsătorii sînt satirizați, iar fruntașii popularizați.

Este necesar ca și de aici înainte, comitetul organizației de bază U. T. M. să aibă în față ca sarcină, antrenarea tineretului la sporirea producției de piese de schimb, ca și la folosirea rezervelor interne și realizarea de economii la diferite materiale.

Printr-o muncă politică susținută, organizatorii de grupe U.T.M. au datoria să arate fiecărui utemist muncitor, tehnician și inginer, că ridicarea producției agricole este o cauză a întregului popor.

Corespondent
NICULAE Z. PETRE

Cu dalta și ciocanul

Vorbe și fapte

La stațiunea de mașini și tractoare din Alba Iulia, cîțiva tineri tractoriști discută despre repararea tractoarelor și mașinilor agricole, despre grija față de bunul obștesc și, mai ales, despre atitudinea tovarășului Alexandru Cîndeanu, directorul S.M.T.-ului.

— Ce spui? — vorbi deodată unul dintre tractoriști. Asta înseamnă că nu-l cunoști încă pe tovarășul Cîndeanu. Păi de l-ai pune să vorbească despre grija față de avutul obștesc, ți-ar vorbi, măi frate, o zi, apoi o noapte și altă zi și tot n-ar mai termina. Fii sigur că te-ar convinge, oricît ai fi de îndărătnic, că a lăsa un plug pe cîmp, să ruginească este o crimă...

— Dar atunci de ce stă și acum, părăsit plugul de tractor lăsat pe tarlaua gospodăriei colective din comuna Daia Romînă? Asta nu dovedește lipsă de grijă față de bunul obștesc? Ce face tovarășul director?

— Nimic. Așa-i el: vorbește... dar nu înfăptuiește.

Corespondent
IOAN DAVID

Pe reclamă și... pe ecran

In fața cinematografului „23 August" din Craiova...

Un tînăr iese de la film, iar altul vrea să intre.

— E bun filmul „Trei prieteni"?

— Nu l-am văzut!

— Păi doar ieși de la film.

— Da, dar am văzut „Trei povestiri".

— Bine, dar pe reclamă...

— Dacă te iei după reclamă... Știu, acolo scrie „Trei prieteni". Pe ecran rulează însă „Trei povestiri".

— Păi...

— Dar stai să vezi alta... Știi producția căror studiouri cinematografice a fost filmul „Dincolo de Dunăre"?

— Sigur, a studiourilor sovietice...

— Așa știam și eu. Dar iată că tovarășii de la cinematograful „23 August" ne-au anunțat — tot în reclamă — că este producția studiourilor... cehoslovace.

— Bine frate, dar unde este spiritul lor de răspundere?

— Spiritul lor de răspundere? Reclamă...

Corespondent
DUMITRU PREOTEASA

Viața U. T. M.

Invățămintele unei conferințe raionale

Raionul Luduș din regiunea Cluj are un pronunțat caracter agrar. In ultimii ani numeroase familii de țărani muncitori de aici, s-au constituit în mai multe gospodării agricole colective, care asemeni celei din satul Gheja, au obținut în cursul anului trecut producții de peste 3.000 kg. porumb la hectar. Aceste gospodării colective constituie un bun exemplu pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale, prin bogatele recolte de cereale și plante industriale obținute la hectar. La marginea centrului de raion se află stațiunea de mașini și tractoare înzestrată cu un bogat parc de mașini agricole și unde lucrează peste 100 de tractoriști, în marea lor majoritate tineri.

De curînd, însuflețiți de hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desfășurarea în bune condițiuni a campaniei agricole din primăvara acestui an, țăranii muncitori din acest raion au pornit la însămînțatul pămîntului. Cele peste 60 de tractoare ale S.M.T.-ului au început să are ogoarele colectiviștilor din comunele Capuș, Iernut și altele, iar numeroase familii de țărani muncitori cu gospodării individuale, ca cele din satul Dileul Nou și alte sate și comune au început însămînțarea orzului și grîului.

In aceste munci, organizațiile U.T.M. au fără doar și poate un rol însemnat. Ele trebuie să lupte pentru aplicarea și răspîndirea metodelor înaintate în agricultură, în vederea obținerii unei producții agricole mărite la hectar, să desfășoare o largă acțiune pentru creșterea animalelor și realizarea de contractări; organizațiile U.T.M. trebuie să desfășoare în această perioadă o muncă susținută pentru desfășurarea în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară, mobilizînd pe tinerii țărani muncitori să profite de timpul favorabil pentru a ieși la cîmp. Insă felul în care au fost analizate aceste probleme în conferința organizației raionale U.T.M. Luduș a fost nesatisfăcător.

Lipsurile au început încă din perioada pregătirii conferinței raionale. In adunările generale pentru alegerea comitetelor organizațiilor de bază și a delegaților la conferința raională, au fost aleși ca delegați tineri țărani muncitori, învățători, instructori superiori de pionieri, propagandiști, însă nici un tînăr inginer sau tehnician agronom și zootehnician. Acest fapt a lipsit de la început conferința raională, de un ajutor concret, calificat și competent în analizarea celor mai importante probleme care stau azi în fața agriculturii noastre. Pe de altă parte, vechiul comitet raional nici nu s-a gîndit măcar să invite la lucrările conferinței raionale unii președinți de gospodării agricole colective, activiști din sectorul socialist al agriculturii, tineri țărani muncitori cu gospodării individuale care au obținut recolte mari pe suprafețele lor de pămînt, ca rezultat al aplicării metodelor înaintate, și care ar fi putut vorbi la conferință despre contribuția organizațiilor U.T.M. în aceste domenii de activitate.

Lucrările conferinței au oglindit o stare nereală. Astfel, printre cei peste 20 de delegați care s-au înscris la cuvînt pe marginea dării de seamă, n-a fost nici un țăran muncitor, fie colectivist, fie cu gospodărie individuală. Aceasta s-a datorat mai ales faptului că darea de seamă a fost orientată spre probleme secundare, neesențiale, nelegate de caracterul economic și cultural al raionului Luduș. Astfel, o mare atenție a acordat conferința muncii instructorilor superiori de pionieri — problemă importantă fără îndoială, dar care nu trebuie analizată în detrimentul problemei măririi producției agricole care se pune cu ascuțime în acest raion agrar.

Un exemplu tipic de neînțelegere a rolului și importanței conferinței raionale, l-a dat tovarășul Bubău Ion, instructor al comitetului raional. In loc să ridice în cadrul conferinței probleme legate de munca sa practică la sate, în loc să împărtășească din experiența sa de instructor celorlalți delegați, el a preferat să discute despre o problemă atît de „actuală" azi, cum este... atitudinea nejustă a femeii de servici de la sediul comitetului raional. Același lucru se poate spune și despre nivelul altor discuții.

Faptul că vechiul comitet raional a neglijat problemele agriculturii a reeșit cu deosebire atunci, cînd darea de seamă a evidențiat o serie de realizări ale tractoriștilor de la S.M.T.-Luduș, trecînd însă cu vederea faptul că în această stațiune sînt numeroși utemiști și tineri care „n-au auzit" și ca atare nu folosesc la plugul „Ilie Pintilie", 4 brăzdare și nu aplică numeroase metode agrotehnice noi. Activiștii comitetului raional n-au discutat cu tinerii tractoriști aceste probleme. Conferința raională nediscutînd nici ea problema, n-a contribuit la îndeplinirea uneia din sarcinile importante trasate de recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la buna desfășurare a campaniei agricole din primăvara acestui an: folosirea maximă a capacității de lucru a tractoarelor și a celorlalte mașini agricole.

In general, acele pagini din darea de seamă care s-au referit la problema contribuției organizațiilor U.T.M. la transformarea socialistă a agriculturii au tratat superficial problemele, iar unele date și cifre au venit în contrazicere cu situația reală de pe teren. De aici se poate trage concluzia că comitetul raional n-a luptat în suficientă măsură pentru introducerea metodelor avansate în agricultură, pentru cunoașterea concretă a problemelor și a activității tineretului de la sate.

Care au fost cauzele care au dus la necunoașterea de către unii activiști ai comitetului raional U.T.M. Luduș a problemelor generale și practice care se pun azi în fața activului de la sate? Aceste cauze sînt în număr de cel puțin două. Una dintre cauze constă în munca încă formală, birocratică, lipsită de perspectivă, pe care o mai desfășoară unii activiști ai comitetului raional. Pe drept cuvînt tovarășul Santo Iuliu, învățător din satul Dielul Nou, a apreciat munca acestor activiști ca fiind funcționărească, formală și birocratică. Unii activiști ai comitetului raional, — a spus tov. Santo — vin în sat, îl caută pe secretarul organizației de bază U.T.M., îi trasează sarcina să întocmească planul de muncă, să se ocupe de cercurile politice, să încaseze cotizațiile și apoi pleacă grăbiți, pentru că în aceeași zi trebuie să mai „instruiască" cîteva organizații de bază. De cele mai multe ori activiștii nu stau de vorbă cu tinerii din organizația de bază respectivă, nu discută problemele cu profunzime și seriozitate.

Problema formalismului în muncă a unor activiști a fost ridicată cu tărie și de către alți delegați la conferință. Astfel, tov. Moga Gheorghe din satul Cernizele a arătat că în organizația lor de bază n-au mai fost activiști ai comitetului raional U.T.M. din anul 1952. Fără îndoială, acest sat este la o mare depărtare de centrul raional, dar asta nu-i poate scuza pe activiști că nu îndrumă și nu controlează și munca acestei organizații. De aceea, participanții la conferință au cerut noului organ ales să lichideze de urgență acest sistem de muncă străin partidului și organizației noastre.

O a doua cauză a lipsurilor în munca vechiului comitet raional — scoasă la iveală de conferință — o constituie insuficienta pregătire și calificare a activiștilor. Partidul nostru pune în fața activiștilor care muncesc la sate sarcina însușirii cu seriozitate a cunoștințelor agrozootehnice. Activiștii vechiului comitet raional n-au ținut seama de acest lucru. Ei au continuat să muncească după sistemul în care munca de lămurire se baza pe fapte și cunoștințe generale, pe lozinci. Deși cea mai mare parte a activiștilor au profesii cu totul diferite de cultura pămîntului sau creșterea animalelor, ei nu s-au străduit să învețe.

Intr-un asemenea raion cu specific agrar ar fi fost firesc ca în cadrul comitetului raional U.T.M. să existe un curs de specialitate pentru activiști, în care aceștia, paralel cu studiul lor politic individual, să fie inițiați în problemele de care se lovesc pe teren. Dar acest lucru nu s-a făcut. De asemenea unii activiști ai comitetului raional U.T.M. au neglijat studierea atentă a hotărîrilor partidului și guvernului. Presa este citită cu neregularitate sub pretextul atît de banal și lipsit de seriozitate — „n-am timp". Cu toate acestea conferința raională n-a discutat și n-a analizat decît în mică măsură problema studiului, problema calificării activiștilor: deși tov. Hagău Dumitru, prim-secretar al comitetului raional U.T.M., nu studiază, dînd astfel un prost exemplu pentru ceilalți activiști, el n-a fost criticat pentru aceasta.

Cum de s-au putut întîmpla asemenea lucruri în activitatea comitetului raional U.T.M. Luduș? O vină principală în această direcție revine, fără îndoială, comitetului regional U.T.M. Cluj, care n-a îndrumat și controlat cu atenție activitatea comitetului raional U.T.M. In ultimile 3 luni, spre exemplu, raionul Luduș a fost vizitat doar de un singur membru al biroului regional.

Conferința organizației raionale U.T.M. Luduș, a ridicat în fața comitetului regional U.T.M. Cluj problema organizării cu mai multă seriozitate și temeinicie a conferințelor raionale în restul raioanelor agrare din regiune, problema intensificării activității organizațiilor U.T.M. de la sate pentru mărirea producției agricole la hectar, atît în sectorul socialist cît și în cel particular, problema organizării unei rețele de învățămînt agrozootehnic pentru activiștii care muncesc în acest domeniu, în vederea ridicării calificării lor în muncă.

ION DELEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

In fiecare dintre institutele agronomice din patria noastră, studenții — viitorii ingineri agronomi se străduesc să folosească fiecare clipă pentru a-și spori cunoștințele. Așteptînd clipa cînd vor pași pe ogoare, ei aplică cunoștințele căpătate în laboratoare, sere, pe loturi experimentale.

Iată-l în fotografie pe asistentul utemist Niță Lazăr de la catedra de darwinism, genetică și ameliorarea plantelor dela Institutul Agronomic din Iași, discutînd în cadrul orelor de lucrări practice cu studenții Dumitră Tîrnăveanu, Viorica Crăciunescu și Ion Vrabie, despre iarovizarea cartofilor.

Un eveniment de neuitat

Sînt student în anul III la Facultatea de Medicină Generală din București. De multă vreme doream și mă străduiam să merit marea cinste de a deveni membru al Partidului Muncitoresc Romîn, de a lupta și eu în rîndurile sale pentru viitorul luminos al poporului nostru.

Organizația de bază de partid a facultății mi-a acordat tot ajutorul necesar formării mele ca viitor candidat. Am făcut parte din activul fără de partid, am studiat broșuri și documente de partid. In mod special am fost ajutat în această privință de tovarășul Iliescu Temistocle, membru în biroul organizației de bază de partid din facultate.

A sosit ziua mult așteptată. Organizația de bază de partid a convocat o adunare generală în care s-a luat în discuție cererea mea de primire în rîndurile candidaților de partid. E greu să descriu emoția prin care treceam. Au fost cele mai impresionante momente din viața mea. Membrii de partid, precum și ceilalți tovarăși de muncă ai mei care au fost invitați la această adunare, au luat în discuție întreaga mea activitate și comportare. Cu principialitatea care îi caracterizează pe comuniști, ei mi-au arătat că trebuie să fiu mai legat de colectivul cu care muncesc, că unui viitor membru de partid i se cere mai multă combativitate și inițiativă, mi-au recomandat să muncesc mai mult pentru pregătirea mea profesională și politică, să nu mă mulțumesc cu rezultatele obținute.

Discuțiile purtate în această adunare de partid, claritatea cu care mi-au fost arătate atît lipsurile, cît și perspectivele viitorului, mi-au reamintit întreaga mea viață cu toate greutățile și lipsurile ei, cu visurile mele care au început să prindă viață numai în anii regimului democrat-popular.

Am trăit o viață extrem de grea. Munceam la patroni cîte 16—18 ore pe zi sau chiar zile și nopți fără întrerupere, dezbrăcat, flămînd și umilit. Abia pe șantierul național Gh. Gheorghiu-Dej — Bumbești Livezeni — unde am plecat ca brigadier, am început să cunosc din plin o altă viață, viața nouă care se construia și se înălța mîndră înaintea ochilor mei.

Acolo, pe șantier, am început eu să văd clar perspectivele minunate ale vieții noastre. Intors în București, am intrat ca muncitor la fabrica „13 Septembrie". Aici, mai mult ca oricînd am simțit grija părintească a partidului. Pentru munca mea partidul mă prețuia și mă stimula. Eram fericit de faptul că tovarășii mei de muncă — comuniști și utemiști — mă înconjurau cu atenția lor. Dar mai fericit am fost cînd, datorită eforturilor mele de a munci mai mult și mai bine, de a-mi ridica nivelul politic și ideologic, am devenit utemist. In decurs de un an s-au produs atîtea schimbări în viața mea, avusesem parte de atîtea bucurii încît uneori nici nu-mi venea să cred că trăiesc ori visez. Grija partidului se făcea simțită în permanență. Pentru munca mea am fost evidențiat, premiat, am plecat la casa de odihnă Olănești gratuit și după toate acestea aveam să trăiesc încă o mare bucurie; am fost propus pentru a urma cursurile Școlii Speciale de 2 ani din București (astăzi facultatea muncitorească). E greu să descriu în cuvinte emoția, fericirea acelor momente. Imi dădeam seama că trăiesc cu adevărat într-o lume nouă, în care grija față de om e mai presus de orice.

Datorită partidului, astăzi am ajuns dintr-un om fără nici un fel de perspective de viitor, umilit și asuprit pe vremea burgheziei, un om care studiază într-un institut de învățămînt superior, avînd toate condițiile pentru a mă dezvolta multilateral.

Adunarea generală s-a încheiat. Membrii de partid au votat în unanimitate primirea mea în rîndurile candidaților de partid. Aceasta înseamnă pentru mine începutul unei noi vieți, în care folosind ajutorul primit să lupt pentru formarea mea ca viitor membru de partid, cu calitățile morale corespunzătoare.

Intrînd în rîndurile candidaților de partid, eu m-am angajat să nu precupețesc nici un efort și atunci cînd interesele partidului o vor cere, să-mi dau și viața pentru realizarea lor. Vreau să devin cu adevărat un intelectual de tip nou, cu cunoștințe temeinice și multilaterale, astfel încît să fiu cît mai folositor cauzei clasei muncitoare, partidului nostru drag.

NICOLAE CRITININ
student la Facultatea de Medicină Generală București

In memoria pictorului Octav Băncilă

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de la moartea pictorului Octav Băncilă, marți la amiază a avut loc solemnitatea dezvelirii unei plăci comemorative la casa în care a trăit marele artist.

La solemnitate au luat parte reprezentanți ai Ministerului Culturii, Uniunii Artiștilor Plastici, Consiliului Central al Sindicatelor, Comitetului orășenesc București al P.M.R., Sfatului Popular al Capitalei, numeroși artiști plastici, maeștri emeriți ai artei din R.P.R., laureați ai Premiului de Stat etc.

A luat cuvîntul pictorul Corneliu Baba care, vorbind în numele artiștilor plastici din țara noastră, a arătat că Octav Băncilă s-a stins din viață în preajma unor zori noi. Opera sa cu caracter progresist, ignorată de burghezie, a găsit astăzi, în anii puterii populare, prețuirea pe deplin meritată.

A luat apoi cuvîntul tov. Victor Vezendean, secretarul Sfatului Popular al Capitalei, care a subliniat că Octav Băncilă, inspirat din năzuințele poporului, oglindind realitatea obiectivă, a contribuit prin operele sale la demascarea regimului burghezo-moșieresc. Valoarea operei pictorului Băncilă, bogăția ei de idei se datoresc conștiinței sale de slujitor al poporului, dragostei fierbinți pentru patria sa.

Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria pictorului Octav Băncilă.

A fost apoi dezvelită placa comemorativă pe care sînt înscrise cuvintele: In această casă a locuit între anii 1940—1944 pictorul Octav Băncilă (1872—1944).

Asistența a vizitat apoi casa în care pictorul și-a petrecut ultimii ani de viață.

(Agerpres).

Traduceri din operele clasicilor literaturii universale

A trecut mai bine de o sută de ani de la apariția primei traduceri romînești din opera marelui dramaturg englez William Shakespeare. Prima versiune în limba romînă a piesei „Iulius Cezar" a fost urmată de numeroase traduceri răzlețe și nu întotdeauna la înălțimea textului shakespearian. De curînd, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, împreună cu un grup de scriitori, a inițiat o nouă serie de traduceri din opera lui W. Shakespeare și a hotărît înmănuncherea lor în 6 volume de „Opere". Primul volum, care va apare în cursul acestui an, va cuprinde piesele „Neguțătorul din Veneția", „Romeo și Julieta", „Iulius Cezar", „Regele Ioan", „Comedia erorilor", „Richard al II-lea".

In afară de operele lui Shakespeare sînt în curs de traducere în țara noastră tragedia lui Goethe „Faust", precum și prima parte „Infernul", din „Divina Comedie" a lui Dante. Din literaturile engleză, franceză și americană se vor traduce printre altele: „Documentele postume ale clubului Pickwick" de Charles Dickens, primele două volume din „Mizerabilii" de Victor Hugo, „Opere" vol. I de Mark Twain.

O mare atenție se acordă traducerilor din literatura clasică și contemporană a țărilor de democrație populară. Astfel, va apare în traducere, romanul scriitorului clasic polonez Boleslaw Prus intitulat „Păpușa", romanul scriitoarei cehoslovace Alena Bernaskova „Drum deschis" și altele. Acestea se adaugă numeroaselor opere din literatura țărilor prietene apărute de curînd: drama istorică „Bank Ban" de József Katona, romanul „Se urnesc munții" de Szebernyi Lehel, „Oameni de dincolo de rîu" de Leslaw Bartelski, „Versuri" de Johannes Becher, culegerile „Povestiri despre Germania nouă" și „China eliberată".

De asemenea, în planul de viitor este prevăzută traducerea unor opere ale scriitorilor progresiști din țările capitaliste. Printre acestea figurează „Comuniștii" vol. IV de Aragon, „Primăvara amăgitoare" de Jack Lindsay, „Viață în întuneric" de Mitchell Wilson, „Scrisori din casa morții" de Ethel și Julius Rosenberg.

(Agerpres)

«Săptămîna culturii maghiare»

In cadrul convenției de colaborare culturală dintre R.P.R. și R.P. Ungară, între 9—16 aprilie se va desfășura în întreaga țară „Săptămîna culturii maghiare", organizată de Ministerul Culturii, împreună cu Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea. Cu acest prilej vor avea loc o serie de manifestări culturale care vor contribui și mai mult la strîngerea legăturilor de prietenie dintre cele două popoare.

Vor fi prezentate concerte la care își vor da concursul artiști din R. P. Ungară, emisiuni radiofonice, spectacole teatrale în provincie și spectacole muzicale la Opera Maghiară de Stat din Cluj.

Impreună cu Academia R.P.R. și Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii vor fi organizate o serie de conferințe în Capitală și provincie despre succesele poporului frate maghiar pe drumul construirii socialismului.

In același timp se va desfășura „Săptămîna filmului maghiar" în cadrul căreia va participa și o delegație de cineaști din R. P. Ungară. La 8 aprilie va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice o gală a filmului maghiar, iar la cinematograful „Patria" din Capitală vor fi prezentate următoarele filme: „Ziua mîniei" (10 aprilie), „Intrecere veselă" și „Vineri 13" (11 aprilie), „Căsătorie ciudată" (12 aprilie), „Sub oraș" (13 aprilie), „Locotenentul lui Rakoczi" (14 aprilie), „De la lăcrimioare la căderea frunzelor" și „Oficiul se mută" (15 aprilie) și „Bănuțul" (16 aprilie). Aceleași filme vor rula și în provincie.

(Agerpres).

Informații

Marți seara, pe scena Teatrului de Stat de Operă și Balet din Capitală, cîntăreața maghiară Maria Gyurkovics, laureată a premiului Kosuth, a interpretat rolul Gildei din opera „Rigoletto" de Verdi. Din distribuție au mai făcut parte Petre Ștefănescu-Goangă, artist al poporului din R.P.R., Mihail Știrbei, artist emerit al R.P.R., Nicolae Teofănescu, Nella Dumitriu și alții.

Spectacolul s-a bucurat de mult succes.

★

La invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, luni seara au sosit în Capitala țării noastre Paul Eckard, unul din conducătorii Casei Centrale de Artă Populară din Leipzig și Ernst Zielké, șeful secției artă populară și de amatori a Consiliului regional din Erfurt.

In cadrul convenției de calaborare culturală dintre R.P.R. și R.D. Germană, cei doi oaspeți germani vor studia munca artistică de masă în întreprinderile și satele țării noastre.

La sosirea în Gara de Nord, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și ai Institutului de Folclor.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R. D. Germane la București. (Agerpres).

Ancheta „Scînteii tineretului"

Pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor

Să lucrăm după graficul orar

Folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor devine o preocupare tot mai importantă pentru tinerii mecanizatori din stațiunile noastre de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat.

Numeroși tractoriști s-au străduit să asigure o bună și continuă funcționare a tractorului, să lucreze din plin, fără să stea măcar un minut, folosind cu succes metoda mecanizatorului sovietic Ivan Buneev — graficul orar.

Impărtășim — prin scrisorile de mai jos — experiența unor tineri tractoriști în legătură cu folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor prin aplicarea la arături a metodei graficului orar.

Prețuiește fiecare minut!

De lucrat după metoda graficului orar la arături, metoda mecanizatorului sovietic Ivan Buneev, lucrez încă din primăvara anului 1952. Munceam pe atunci la stațiunea de mașini și tractoare din comuna „23 August" regiunea Constanța. Eram tractorist proaspăt, abia terminasem școala. Metoda o cunoșteam însă, de la cursuri.

Am aplicat metoda graficului orar și în vară și în toamnă. Dar numai în toamnă am izbutit să-mi însușesc mai bine priceperea de a mînui astfel tractorul încît să fac cît mai puține minute pe brazdă, cît mai puține deplasări în gol.

Pe la începutul anului trecut am fost mutat la stațiunea de mașini și tractoare din Sărulești, regiunea București.

Aici am folosit la fel metoda Buneev. Primăvara înregistram zilnic cîte 5 hectare arătură. Uneori și mai mult. Realizam o depășire zilnică de normă de 35—40 la sută. Datorită folosirii din ce în ce mai bine a metodei graficului orar, am reușit să îndeplinesc în primăvară sarcinile de producție pentru aproape trei planuri.

Toamna făceam, de cele mai multe ori, cîte 5,50 hectare pe zi, iar alte ori făceam chiar și 6.

In aplicarea metodei graficului orar la arături, totul depinde de priceperea cu care tractoristul conduce tractorul, ca să reducă deplasările în gol, de buna îngrijire a tractorului, ca să nu aibă defecțiuni pe brazdă și, în aceeași măsură, de aprovizionarea cu combustibil a tractoarelor și cu hrană a tractoriștilor. Iată cum lucram eu:

Dimineața, înainte de a începe munca, pontatorul alimentator al brigăzii ne măsura terenul, ne spunea totodată lungimea tarlalei și cîte ture trebuia să facem pentru ca să ne îndeplinim norma. Știind lungimea tarlalei și lățimea brazdei, socoteam cîte ture trebuiesc pentru îndeplinirea normei, cîte pentru ca să ne depășim norma cu 20 la sută sau cu 50 la sută.

Evidența turelor făcute o țineam noi, tractoriștii. Aveam pe tractor o tăbliță cu două șiruri de găurele și niște cuișoare din lemn. Șirul din stînga era numerotat de la unu pînă la 10, iar cel din dreapta, era numerotat din 10 în 10, începînd de la 10 și pînă la 100. Cînd terminam de făcut o tură, băgam un cuișor în prima gaură din șirul din stînga al tăbliței. Cînd făceam cea de a doua tură, băgam cuișorul în cea de a doua. Și așa mereu, pînă făceam 10 ture. După ce terminam de făcut și a 10-a tură băgam alt cuișor de lemn în prima gaură din șirul din dreapta al tăbliței. Apoi am luat-o iarăși de la început, pînă am făcut alte 10 ture. Atunci am vîrît cuișorul din dreapta în cea de a doua gaură. Și așa am lucrat mereu: tură după tură mutam cuișoarele, ținînd o evidență clară a realizărilor obținute.

Cum mă străduiam eu ca deplasările în gol să fie cît mai scurte, ca tractorul să fie cît mai productiv? Cum conduceam eu tractorul?

Din terenul pe care trebuia să-l ar într-o zi, îmi măsuram terenul pentru brăzdat. Luam o astfel de suprafață încît lățimea ei să nu fie nici prea mică și să întorc mereu tractorul pe loc, dar nici prea mare — să pierd minute întregi alergînd în gol cu tractorul de la o brazdă la alta. Iată un caz concret. Lucram în comuna Ileana. Tarlaua avea o lungime de 1500 metri. Am măsurat o suprafață cu o lățime de vreo 20 m. Am împărțit acest teren în două parcele. Am brăzdat prima parcelă, apoi, pe mijlocul terenului, am tras două brazde la cormană. După aceasta, am început iarăși să ar în prima parcelă, la brazdă. Cînd suprafața nearată din prima parcelă a prins să se micșoreze, n-am mai arat la brazdă în parcelă, fiindcă aș fi fost nevoit să întorc tractorul prea în loc, ceea ce de asemeni mărește timpul deplasărilor nefolositoare. Am început atunci să ar în felul următor: mă duceam cu brazda pe terenul din prima parcelă și mă întorceam la cea de a doua parcelă. In felul acesta, întoarcerile la capete erau scurte și economiseam minute prețioase pe care le foloseam din plin pe brazdă.

Și așa aram mereu pînă cînd terminam întreaga suprafață din parcela întîia. După aceea, începeam să ar ce maj rămăsese din cea de a doua parcelă. Dacă nu mai era teren nearat alături de locul unde lucram eu, aram la brazdă, pînă cînd terminam parcela. Dacă mai era însă teren nearat alături, atunci aram la fel ca la început, mai luam o parcelă, brăzdam pe mijloc, și așa mai departe.

In ziua aceea, cînd am lucrat în comuna Ileana, am realizat 6 hectare. Am făcut atunci 22 ture cu vreo 5 ture mai mult decît făcusem, pe același teren, cu o zi mai înainte.

Am obținut asemenea rezultate pentru că la capete am făcut întoarcerile scurte, micșorînd deplasările în gol, neproductive, ale tractorului, iar pe brazdă am mers încontinuu. De cînd puneam tractorul în brazdă și pînă seara, nu-l mai opream.

Micșorînd mereu deplasările în gol ale tractorului m-am străduit să realizez tot mai multe ture de la o zi la alta. Și am izbutit. Am reușit să ar și 6 hectare și jumătate într-o zi.

Am încercat, pentru ca să reduc deplasările neproductive ale tractorului și să-i măresc productivitatea, să ar numai la cormană. Era avantajos la început, cînd aveam întoarceri scurte la capete. Mai tîrziu însă, cînd se mărea suprafața arată, cînd întoarcerile la capete durau prea mult timp, nu mai era bine. De aceea, eu am socotit că, pentru a folosi din plin timpul de lucru, este bine să ar numai „în figuri" — cum spunem noi, tractoriștii (adică așa cum am explicat mai sus, că am arat eu în comuna Ileana).

Folosirea metodei graficului orar m-a ajutat ca în fiecare campanie agricolă să îndeplinesc și să depășesc cu mult planul de producție. Iar datorită realizărilor obținute, prin îndeplinirea sarcinilor ce-mi reveneau, am ajuns fruntaș în muncă pe stațiune.

La consfătuirea pe țară cu fruntașii în producție la cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr am participat și eu.

Am ascultat cu dragoste cuvîntul conducătorilor partidului și guvernului și al fruntașilor în agricultură despre lupta poporului muncitor pentru obținerea unor recolte tot mai bogate, despre sarcinile care ne revin nouă, oamenilor muncii de pe ogoare. Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole de primăvară constituie pentru noi un prețios îndrumar în lupta pentru asigurarea succesului însămînțărilor — chezășia obținerii unor recolte sporite la hectar.

Prin părțile noastre, muncile agricole de primăvară au început abia de curînd. Timpul pentru însămînțări este scurt. De aceea trebuie să folosim din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, să folosim cu chibzuință orice minut din timpul nostru de lucru pentru a efectua însămînțările în timpul optim. Așa voi face. Voi lucra și în primăvara aceasta după metoda graficului orar a lui Ivan Buneev, nu voi opri tractorul nici un minut pe brazdă, voi căuta să măresc mereu productivitatea tractorului, reducîndu-i cît mai mult deplasările în gol. Aceasta va fi contribuția mea în bătălia însămînțărilor.

FILIP MUHA,
tractorist la S.M.T. Sărulești, regiunea București, decorat cu „Medalia Muncii"

Preocupă-te mereu de problemele tractoriștilor

Brigada noastră a fost prima din stațiune care a început să lucreze de anul trecut la arături după graficul orar. Erau în brigadă trei tractoriști — Ioan Jercălău, Alexandru Taftur și Stan P. Constantin. Toți tineri și harnici. Toți lucrau după metoda graficului orar.

Munceau cu multă tragere de inimă. Dar ca să obțină rezultate mai însemnate, era necesar să aibă asigurate condiții cît mai bune de muncă și de trai. Aplicarea graficului orar cere luarea de măsuri organizatorice ca: măsurarea terenului, întocmirea graficului, completarea lui etc. Dar cere totodată și asigurarea aprovizionării la vreme a tractoriștilor cu hrană și a tractoarelor cu combustibil; nimic nu trebuie să lipsească și nicio piedică nu trebuie să stea în calea folosirii în întregime a timpului de muncă.

Și era de datoria mea, ca șef de brigadă, să mă îngrijesc ca ei să aibă aceste condiții, mai cu seamă că se punea problema să folosim bine metoda graficului orar.

O atenție deosebită am dat asigurării hranei. Totdeauna aveam grijă ca atunci cînd alimentele erau pe sfîrșite, să trimit pontatorul alimentator la stațiune ca să ne aprovizioneze.

Alături de preocuparea pentru rezolvarea problemei condițiilor de trai mi se cerea să asigur tractoriștilor și terenul pentru lucru, precum și combustibilul necesar pentru tractoare. Terenul îl asiguram ușor, pentru că aveam contracte încheiate. Ne-am ferit să băgăm toate tractoarele pe o suprafață mică de teren, tocmai pentru a le da posibilitatea să lucreze mai multe zile în același loc și să folosească cu succes graficul orar. Lucram, de pildă, la gospodăria agricolă colectivă „Pămînt desțelenit" din comuna Dorobanțu. Erau două terenuri: unul de 13 hectare, iar altul de 15 hectare. N-am lucrat cu toate tractoarele, întîi pe un teren și apoi pe celălalt. L-am lăsat pe tractoristul Jercălău să lucreze pe terenul de 15 hectare, iar pe Taftur, să lucreze pe celălalt teren. Cel de al treilea tractorist, Constanțin P. Stan, a trecut să lucreze pe un alt teren din apropiere. Bine înțeles, am procedat așa pentru că terenurile erau apropiate și astfel tractoriștii nu se depărtau prea mult unul de altul și nici de vagonul dormitor, putînd face ușor alimentarea.

Graficul orar cere folosirea fiecărui minut. Ca să nu stea tractoarele nici o clipă pe brazdă, am căutat să avem o bună alimentare cu combustibil. In fiecare zi controlam cisterna ca să văd cît combustibil mai avem, să nu ne aflăm în situația că nu mai putem lucra din lipsă de combustibil. Cînd cantitatea de combustibil din cisternă era doar de vreo 300 kg. — cantitate suficientă ca întreaga brigadă să mai lucreze încă o zi — trimiteam veste la stațiune, fie prin telefon, fie prin rutierul care ne aproviziona, să ne trimită combustibil.

Lucram odată la gospodăria colectivă „Secera și ciocanul" din comuna Plevna. In cisternă ne mai rămăsese puțin combustibil, atît cît să mai alimentăm odată toate tractoarele. Nu puteam să știu dacă la stațiune există posibilitatea ca să ne trimită chiar în ziua aceea, sau în cazul cel mai rău, a doua zi combustibilul necesar. Am fugit la telefon și n-am plecat de-acolo decît numai cînd m-au anunțat că rutierul și o cisternă cu combustibil au pornit spre brigadă. Spuneau cei de la stațiune că ar fi greu să ne trimită combustibil, că n-ar avea cu ce, dar nu i-am lăsat pînă ce nu ne-au trimis.

Pe lîngă toate acestea, trebuia să mă îngrijesc și de buna funcționare a tractoarelor. De aceea, în fiecare seară sau dimineața, cînd se făcea îngrijirea tractoarelor, urmăream — așa cum îmi arăta normativul șefului de brigadă — pe fiecare tractorist să văd cum îngrijește tractorul și plugul, cum face gresarea, cum face alimentarea. Prea multă muncă n-am avut. Erau tractoriști vrednici, care știau că dacă își îngrijesc bine tractoarele, n-o să stea cu ele pe brazdă și de aceea le îngrijeau cît se poate de bine. Tractoristul Jercălău, mai ales, avea o grijă deosebită pentru tractor.

Grija noastră pentru tractoare a fost răsplătită cu roade bogate. In anul trecut tractoarele brigăzii noastre n-au stat pe brazdă deoarece au primit la timp combustibil și pentru că nu au avut defecte. Iar faptul că tractoarele au mers din plin, că am putut folosi graficul orar, ne-a adus o mare bucurie: brigada noastră a ajuns fruntașă pe stațiune. De puțină vreme au început muncile agricole de primăvară. Avem de dus, în primăvara aceasta, o muncă intensă pentru a executa în timp și în bune condițiuni agrotehnice lucrările agricole de primăvară. Ne vom strădui să îndeplinim această sarcină, să culegem recolte mai îmbelșugate de pe ogoare, pentru bunăstarea poporului muncitor.

PETRE C. STAN
șef de brigadă la S.M.T. Frăsinet

Congresul al IV-lea al P.S.U.G.

Discursul lui Walter Ulbricht

BERLIN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite: In şedinţa din 4 aprilie a Congresului Partidului Socialist Unit din Germania Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. a rostit cuvîntul de încheiere la punctul 1 de pe ordinea de zi:

In cuvîntarea sa, Ulbricht a subliniat că critica şi autocritica desfăşurate în cursul dezbaterilor pe marginea raportului de activitate al Comitetului Central al P.S.U.G., au arătat că partidul a crescut, că el duce o luptă permanentă pentru tot ceea ce este nou, progresist, împotriva a tot ceea ce este vechi, perimat, împotriva influenţei ideologiei burgheze reacţionare.

După ce a arătat însemnătatea Declaraţiei Guvernului Sovietic cu privire la relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Republica Democrată Germană, Ulbricht a subliniat că toţi patrioţii germani îşi dau seama de marele rol pe care îl va avea hotărîrea Guvernului Sovietic în restabilirea unei Germanii unite, iubitoare de pace şi democratice.

Ulbricht a amintit acea parte din mesajul de salut adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice Congresului al IV-lea al P.S.U.G., în care se spune că Republica Democrată Germană, ducînd consecvent şi ferm o politică de pace şi prietenie între popoare, a ocupat un loc demn în lagărul păcii şi democraţiei.

Această declaraţie a Comitetului Central al P.C.U.S., a spus Ulbricht, constituie pentru noi o mare onoare. Rugăm pe tovarăşii Mikoian, Suslov, Şepilov şi Smirnov să transmită Comitetului Central al P.C.U.S. mulţumirile noastre pentru încrederea şi ajutorul frăţesc permanent pe care ni le acordă. (Aplauze).

In ceea ce ne priveşte, vom întări neîncetat prietenia dintre popoarele german şi sovietic şi o vom păzi ca lumina ochilor, deoarece această prietenie este premiza victoriei forţelor iubitoare de pace ale poporului german în lupta pentru unificarea patriei noastre, pentru transformarea ei într-un stat democrat. Declarăm reprezentanţilor partidelor frăţeşti că, credincioşi principiilor internaţionalismului proletar, vom întări solidaritatea internaţională cu clasa muncitoare din toate ţările şi ne vom aduce contribuţia la lupta comună pentru pace în întreaga lume.

In continuare, W. Ulbricht, a subliniat că unii reprezentanţi ai autorităţilor americane de ocupaţie s-au pronunţat în legătură cu Declaraţia Guvernului Sovietic cu privire la relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Republica Democrată Germană. Inaltul comisar american, dl. Conant, — a spus W. Ulbricht, — a declarat că traducerea în fapt a „tratatului general" şi a tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" ar însemna de asemenea acordarea suveranităţii către Germania occidentală. (Rumoare în sală).

Este însă semnificativ că populaţia Republicii Democrate Germane şi majoritatea populaţiei din Germania occidentală salută Declaraţia Guvernului Sovietic cu privire la relaţiile cu Republica Democrată Germană, în timp ce nimeni, nici chiar în Germania occidentală, nu salută declaraţia sus amintită a d-lui Conant. (Aplauze).

Referindu-se la relaţiile dintre Republica Democrată Germană şi celelalte ţări Walter Ulbricht a spus:

Anumite forţe din occident şi-au exprimat nemulţumirea faţă de părerea noastră că unii reprezentanţi militari de pe lîngă fostul Consiliu aliat de control nu pot călători prin Republica Democrată Germană dacă nu sînt stabilite relaţii normale între Republica Democrată Germană şi ţările respective. Unii reprezentanţi ai statelor străine au declarat că Republica Democrată Germană nu poate să se amestece în treburile autorităţilor militare occidentale. Or, aceşti domni trebuie să înţeleagă totuşi că pe pămînt german hotărăsc germanii (Aplauze furtunoase).

Principala piedică în calea unităţii Germaniei, a continuat Ulbricht, o constituie tratatul de la Paris cu privire la „comunitatea defensivă europeană" şi tratatul de la Bonn.

Walter Ulbricht a propus ca Camera Populară a Republicii Democrate Germane şi parlamentul vest-german să adopte o hotărîre comună cerînd interzicerea armei atomice şi a celorlalte mijloace de exterminare în masă. Sperăm — a spus el — că propunerea cu privire la o asemenea acţiune comună a celor două parlamente va fi sprijinită de întreaga populaţie iubitoare de pace din Germania occidentală şi că în sprijinul acestei cereri se va desfăşura o largă mişcare de masă. (Aplauze)

Vorbind în continuare despre relaţiile dintre Republica Democrată Germană şi Germania occidentală, Walter Ulbricht a spus: Una din căile pentru normalizarea relaţiilor dintre cele două părţi ale Germaniei, pentru apropierea între cele două părţi ale Germaniei, este normalizarea relaţiilor economice.

Dacă s-ar stabili relaţii economice normale între Germania occidentală şi Republica Democrată Germană, dacă s-ar realiza colaborare în domeniul politicii externe, industria Germaniei occidentale ar putea primi atîtea comenzi încît acolo nu ar fi şomaj şi nu ar fi nevoie de ziua de lucru incompletă. (Aplauze)

Trecînd la situaţia internă a Republicii Democrate Germane, Ulbricht a vorbit despre comunicările făcute de delegaţii care au luat cuvîntul la dezbateri, despre marile realizări ale oamenilor muncii din republică în diferite ramuri ale economiei naţionale. Aceste realizări dovedesc că Republica Democrată Germană este pe calea cea justă şi poate obţine succese şi mai mari în dezvoltarea economiei sale şi în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

In încheierea cuvîntării sale, Walter Ulbricht a spus:

Noi, germanii, declarăm tuturor oamenilor iubitori de pace din întreaga lume: militarismul german a dezlănţuit două războaie mondiale. După ce în Republica Democrată Germană militarismul a fost stîrpit din rădăcini iar în Germania occidentală a început să se desfăşoare mişcarea de rezistenţă a clasei muncitoare şi a oamenilor iubitori de pace împotriva militarismului german care reînvie, există toate posibilităţile pentru preîntîmpinarea dezlănţuirii unui al treilea război mondial...

Dacă toate forţele iubitoare de pace vor acţiona în comun în această direcţie, noi ne vom atinge ţelul nostru măreţ — asigurarea păcii. Atunci Germania va avea un tratat de pace, trupele de ocupaţie vor fi retrase, va exista un guvern al întregii Germanii care va pregăti alegeri democratice, cu adevărat libere, în întreaga Germanie, va fi în sfîrşit restabilită o Germanie unită, democratică şi iubitoare de pace. (Aplauze)

Trăiască pacea — Jos militarismul german!

Trăiască unitatea de acţiune a întregii clase muncitoare germane împotriva „comunităţii defensive europene", pentru un tratat de pace, pentru retragerea trupelor de ocupaţie!

Trăiască colaborarea frăţească a popoarelor!

Trăiască colaborarea frăţească a muncitorilor din întreaga Germanie!

Trăiască colaborarea frăţească a tuturor forţelor iubitoare de pace spre binele patriei noastre, în interesul unui viitor fericit al poporului nostru! (Aplauze care nu contenesc vreme îndelungată)

Şedinţa din 5 aprilie

BERLIN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

In şedinţa din dimineaţa zilei de 5 aprilie a Congresului al IV-lea al P.S.U.G. a început discutarea punctului 2 de pe ordinea de zi — modificarea Statutului Partidului Socialist Unit din Germania.

Raportul asupra acestei chestiuni a fost prezentat de Karl Schirdewan, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al P.S.U.G.

Perioada care a trecut de la Congresul al III-lea al partidului, a spus el, a fost o perioadă de luptă, o perioadă de mari succese şi de serioase încercări pentru partid. Partidul a reuşit să obţină mari succese şi să reziste încercărilor pentru că a îmbinat o politică justă cu o muncă organizatorică justă în vederea aplicării liniei politice. In construcţia sa, partidul înfăptuieşte principiile organizatorice fundamentale ale marxism-leninismului.

După aceea, Karl Schirdewan a constatat că unele prevederi ale Statutului partidului adoptat la Congresul al III-lea al P.S.U.G. s-au învechit şi trebuie modificate, iar unele puncte din Statut trebuie precizate.

In legătură cu aceasta, Schirdewan a subliniat schimbările petrecute în însăşi rîndurile clasei muncitoare a Republicii Democrate Germane, care deţine acum cea mai mare parte a mijloacelor de producţie şi majoritatea căreia a fost complet eliberata de exploatare.

Avem datoria, a spus Schirdewan, să apreciem propria noastră dezvoltare în raport cu creşterea partidelor comuniste şi muncitoreşti din toate ţările împreună cu care noi alcătuim o mare alianţă frăţească. Experienţa Partidului Comunist al Uniunii Sovietice atît în toate domeniile vieţii, cît şi în problemele vieţii de partid, constituie pentru noi un exemplu însufleţitor.

Astăzi, a subliniat raportorul, putem spune cu fermitate că în Germania există un partid marxist-leninist, înarmat cu o experienţă considerabilă de luptă împotriva imperialismului.

In conformitate cu aceste fapte noi, a spus Schirdewan, sînt propuse modificări la partea introductivă a Statutului, care are o mare însemnătate programatică şi educativă.

In continuare, raportorul s-a ocupat de capitolul „Cu privire la drepturile şi îndatoririle membrilor P.S.U.G." din proiectul Statutului modificat.

Raportorul a arătat în continuare că în proiectul noului Statut al partidului se acordă o deosebită importanţă drepturilor membrilor de partid şi dezvoltării democraţiei interne de partid. Apoi, el s-a referit la problemele spiritului colectiv de conducere — factor hotărîtor în dezvoltarea continuă a democraţiei interne de partid şi în întărirea conducerii politice a partidului.

Schirdewan a subliniat că în preajma celui de al IV-lea Congres al său, partidul număra 1.272.987 membri şi 140.326 candidaţi. Aceasta, a spus el, este o forţă puternică care reprezintă 10,8 la sută din întreaga populaţie a Republicii Democrate Germane în vîrstă de peste 18 ani.

Proiectul de Statut cuprinde un nou capitol intitulat „Partidul şi Uniunea Tineretului Liber German", în care se subliniază rolul P.S.U.G. în educarea membrilor Uniunii Tineretului Liber German — ajutorul şi rezerva partidului.

Comitetul Central, a spus el în continuare, reprezintă în intervalul dintre congrese organul suprem al partidului şi este învestit cu împuterniciri multilaterale. Forţa, prestigiul şi garanţia unei conduceri juste din partea Comitetului Central se bazează pe spiritul său colectiv trainic.

La propunerea lui W. Pieck, a spus în continuare Schirdewan, Biroul Politic a adoptat în unanimitate hotărîrea de a propune Congresului să anuleze alegerea de către Congres a doi preşedinţi ai Partidului Socialist Unit din Germania, aşa cum prevede vechiul Statut. Această propunere este menită să ridice rolul Comitetului Central şi al organului său — Biroul Politic.

In proiectul de Statut se propune de asemenea modificarea structurii conducerii organizaţiilor regionale şi raionale de partid pentru a garanta caracterul colectiv şi precizia în conducere, pentru a asigura o legătură permanentă şi concretă între organele conducătoare regionale şi raionale de partid şi organizaţiile locale de partid.

In încheierea raportului, în aplauzele participanţilor la Congres, Schirdewan a rostit cuvinte de salut în cinstea strînsei legături frăţeşti dintre P.S.U.G. şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în cinstea internaţionalismului proletar.

Pe marginea raportului prezentat de Schirdewan s-au desfăşurat dezbateri însufleţite. Delegaţii care au luat cuvîntul şi-au exprimat aprobarea faţă de proiectul Statutului prezentat Congresului de către Comitetul Central al P.S.U.G.

Delegaţii la Congres au adoptat în unanimitate Statutul modificat al partidului.

Delegaţii la Congres au aprobat apoi în unanimitate documentul-program al Congresului intitulat „Calea spre rezolvarea problemelor vitale ale naţiunii germane".

După adoptarea acestui document, Walter Ulbricht, care a prezidat şedinţa, a declarat că sarcina tuturor forţelor democratice din Germania este de a aduce conţinutul acestui document la cunoştinţa întregului popor german.

★

BERLIN 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 aprilie, A. I. Mikoian, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., D. T. Şepilov, membru al C.C. al P.C.U.S., redactorul şef al ziarului „Pravda", V. S. Semenov, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană, însoţiţi de J. Becker, ministrul culturii al Republicii Democrate Germane, au vizitat Jena şi Weimar, vechi centre ale culturii naţionale germane.

La Jena ei au vizitat Universitatea şi încăperile memorabile legate de munca ştiinţifică a lui Karl Marx la Universitatea din Jena, la Weimar—casa Goethe şi casa-muzeu Franz Liszt.

A. I. Mikoian, D. T. Şepilov şi V. S. Semenov au vizitat de asemenea mormintele lui Goethe şi Schiller şi au depus coroane de flori.

Pe panglicile roşii ale coroanelor erau scrise cu litere de aur în limbile rusă şi germană cuvintele: „Lui Johan Wolfgang Goethe — fiul genial al poporului german, care a adus o contribuţie de nepreţuit la cultura mondială". „Marelui artist al cuvîntului, care a îmbogăţit literatura mondială prin creaţii nemuritoare — Friedrich Schiller".

Hotărîrea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi a C.C. al P.C.U.S. cu privire la deschiderea unei Expoziţii agricole unionale

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au adoptat o hotărîre cu privire la deschiderea la 1 august 1954 la Moscova a unei Expoziţii agricole unionale permanente. Această expoziţie are drept scop popularizarea pe scară largă a realizărilor agriculturii socialiste, introducerea cît mai rapidă în practică a experienţei înaintate a colhozurilor, sovhozurilor şi a staţiunilor de maşini şi tractoare, a fruntaşilor şi a organizatorilor din agricultură, precum şi a realizărilor obţinute de instituţiile de cercetări ştiinţifice şi de experimentări.

Dreptul de a participa la expoziţie se acordă colhozurilor, sovhozurilor, gospodăriilor forestiere şi raioanelor săteşti, staţiunilor de maşini şi tractoare şi staţiunilor specializate, fermelor de creştere a vitelor ale colhozurilor şi sovhozurilor, herghelilor, hipodromurilor, staţiunilor de creştere a păsărilor, gospodăriilor semincere, uzinelor electrice săteşti, atelierelor şi uzinelor de reparaţii, pepinierelor forestiere şi de pomi fructiferi, crescătoriilor piscicole, organizaţiilor de tineri naturalişti şi tineri tehnicieni care au realizat indici înalţi în munca lor. Au dreptul de a participa la expoziţie cele mai bune şcoli agricole de toate gradele, — de la şcoli de mecanizare pînă la institute de învăţămînt superior, institute de cercetări ştiinţifice, staţiuni de selecţionare, secţii de experimentare a soiurilor de seminţe, precum şi uzinele şi atelierele care furnizează maşini pentru agricultură şi creşterea animalelor, birourile de construcţii.

Hotărîrea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetului Central al P.C.U.S. prevede că în afară de colective la expoziţie pot participa colhoznicii, lucrătorii din S.M.T.-uri, sovhozuri, gospodării forestiere şi altele, preşedinţi de colhozuri, directori de S.M.T.-uri şi sovhozuri, agronomi, zootehnicieni, lucrători în domeniul veterinar, oameni de ştiinţă — specialişti în agricultură, care prin activitatea lor contribuie la progresul agriculturii socialiste.

In scopul încurajării participanţilor la expoziţie se instituie o serie de decoraţii şi premii, care se vor decerna anual de către Comitetul de conducere al expoziţiei. Printre decoraţiile destinate colectivelor colhozurilor, sovhozurilor, S.M.T.-urilor şi altora, sînt 1.000 diplome clasa I şi 3.000 diplome clasa a II-a. Cei distinşi cu diploma clasa I vor primi ca premiu un autocamion şi un autoturism, cei distinşi cu diplome clasa a II-a vor primi un autocamion.

Pentru oamenii muncii din agricultură şi industrie care participă la expoziţie se instituie 1.500 de medalii de aur mari şi 3.500 de medalii de aur mici, 10.000 de medalii de argint mari şi 25.000 de medalii de argint mici. Fruntaşii care se vor evidenţia în mod deosebit vor primi premiu autoturisme, motociclete, biciclete, ceasornice, aparate de radio.

Dezbaterile din Camera Comunelor engleză

LONDRA 6 (Agerpres). — La 5 aprilie au continuat în Camera Comunelor dezbaterile pe marginea unei moţiuni laburiste în legătură cu armele de exterminare în masă.

După cum se remarcă într-un comentar al agenţiei Associated Press, în Anglia se aştepta ca primul ministru al Marii Britanii, Churchill, să folosească acest prilej pentru a întreprinde paşi în vederea realizării „unei înţelegeri între marile puteri în chestiunea bombei cu hidrogen şi a problemelor dezarmării în general". In comentar se arată că pînă şi cercurile aripii de stînga ai partidului conservator şi-au exprimat părerea că Churchill „ar putea promova o slăbire a încordării provocate de recentele experienţe americane din Pacific cu bomba cu hidrogen".

La rîndul său, Richard Crossman, unul din liderii aripii levaniste de stînga a partidului laburist, scria în ziarul „Sunday Pictorial" că „Winston Churchill trebuie să spună lui Eisenhower şi Dulles că ori aceştia renunţă la noua lor strategie cu bomba cu hidrogen şi se alătură Marii Britanii în cadrul planului pentru tratative la nivel înalt, ori vor avea de înfruntat perspectiva de a rămîne singuri".

Or, după cum relatează agenţia Reuter, în discursul pe care l-a rostit la 5 aprilie în Camera Comunelor, Churchill a declarat că „nu va cere americanilor să înceteze seria de explozii experimentale".

Identitatea dintre vederile lui Churchill şi cele împărtăşite în această privinţă de cercurile oficiale americane promotoare ale „unei politici militare" a S.U.A. a fost constatată cu satisfacţie de unii reprezentanţi marcanţi ai acestor cercuri, cum ar fi senatorul republican Knowland. Acesta, se spune într-o telegramă a agenţiei Associated Press, „a declarat la 5 aprilie că este de acord cu primul ministru britanic, Churchill". Un punct de vedere similar a fost exprimat şi de senatorul democrat Johnson.

In răspunsurile sale în legătură cu moţiunea laburistă în care se cere convocarea unei conferinţe la cel mai înalt nivel, cu participarea S.U.A., Marii Britanii şi U.R.S.S., Churchill s-a situat pe o poziţie simţitor îndepărtată de punctul de vedere în această problemă enunţat de el în mai anul trecut.

După cum se ştie, Churchill a declarat atunci că „trebuie să aibă loc, fără mari amînări, o conferinţă la nivelul cel mai înalt..." La 5 aprilie, referindu-se la moţiunea laburistă, Churchill a susţinut că „situaţia era deosebită anul trecut, atunci cînd a sugerat o întrunire personală şi neformală" şi că „există o diferenţă între relele şi primejdiile pe care le vedem cu toţii, care au fost arătate adesea, şi măsurile practice ce pot fi luate în aceste împrejurări".

In schimb el a declarat că „problemele în faţa cărora ne găsim atît noi cît şi întreaga lume" trebuie luate în considerare „...în mod intim şi pe cale particulară cu prietenii şi aliaţii noştri americani".

Totodată, Churchill s-a pronunţat în favoarea politicii agresive preconizate de S.U.A. împotriva ţărilor lagărului democratic.

Agenţia Reuter arată că în cursul dezbaterilor, la un moment dat Churchill a fost întrerupt în mod violent de liderul laburist Attlee care a declarat că guvernul laburist a fost acela care „a renunţat la pretenţiile asupra informaţiilor cu caracter militar din S.U.A. cu privire la energia atomică", prevăzute printr-un acord secret anglo-american. Attlee a respins afirmaţiile lui Churchill arătînd că senatul S.U.A. a interzis împărtăşirea secretelor atomice chiar aliaţilor lor şi a subliniat că Marea Britanie nu a obţinut în schimb nici-un avantaj" în domeniul industrial".

In cele din urmă, moţiunea laburistă a fost aprobată de Camera Comunelor fără a fi pusă la vot.

Comentînd discursul lui Churchill, ziarul englez „Daily Worker" scrie că „Churchill a făcut numeroase greşeli în cariera sa îndelungată şi caleidoscopică, dar nici una n-a fost mai mare decît cea din dezbaterile de luni. El a dezvăluit poporului britanic că este gata să găsească orice scuză posibilă pentru a nu se împotrivi americanilor şi a nu face presiuni în vederea organizării imediate a unor convorbiri la nivel înalt!

Aceeaşi părere este exprimată şi de ziarul liberal englez „News Chronicle", care scrie că „este neplăcut să se afirme dar Winston Churchill a făcut luni una din cele mai mari greşeli din lunga sa carieră... Noi sîntem serios convinşi de două lucruri — întîi că a venit momentul potrivit să se ia măsuri pentru securitate şi pace şi în al doilea rînd — că momentul nu va rămîne potrivit veşnic".

Luptele din Vietnam

SAIGON 6 (Agerpres). — Forţele Armatei Populare Vietnameze continuă să lanseze atacuri puternice împotriva trupelor franceze încercuite la Dien Bien Phu. Agenţia France Presse anunţă că în noaptea de 4 spre 5 aprilie trupele populare au dezlănţuit un nou atac împotriva sectorului nordic al dispozitivului francez de apărare.

Situaţia critică în care se găseşte garnizoana franceză încercuită şi grelele pierderi suferite de francezi în acest sector au silit comandamentul francez să trimită noi trupe de întărire spre Dien Bien Phu. France Presse anunţă că în nopţile de 3 şi 4 aprilie au fost paraşutate noi unităţi de întărire pentru garnizoana încercuită la Dien Bien Phu.

Declaraţiile lui Dulles

WASHINGTON 6 (Agerpres). — La 5 aprilie, în faţa Comisiei pentru afacerile externe a Camerei Reprezentanţilor au început audierile în legătură cu aşa numitul program de securitate mutuală american pe anul 1955. Primul care a făcut depoziţii în faţa comisiei a fost secretarul Departamentului de stat al S.U.A., John Foster Dulles. In discursul său, Dulles s-a referit la aspectele politicii „de pe poziţii de forţă" instaurată de S.U.A. în scopul aţîţării isteriei războinice. Trecînd în revistă ceea ce el consideră drept principalele sarcini ale politicii americane în problemele internaţionale actuale, Dulles s-a oprit în special asupra problemelor Asiei.

Vorbind despre rezultatele politicii americane în Orientul Mijlociu, Dulles a declarat că „această regiune deosebit de importantă ca resurse umane, economice şi ca poziţie strategică, a fost slăbită din cauza neînţelegerilor", adică a refuzului popoarelor ţărilor arabe de a adera la politica agresivă a cercurilor militariste americane. Pentru „a întări" această regiune slăbită, secretarul Departamentului de stat recomandă ţărilor Orientului Mijlociu să adere la pactul turco-pakistanez iniţiat de Statele Unite care „vor continua livrările militare către Pakistan".

Situaţia din Extremul Orient îngrijorează de asemenea pe Dulles dat fiind că şi aici „rezultatele au fost diferite, unele favorabile, altele nu". Astfel, în Japonia, s-a manifestat o puternică împotrivire a poporului japonez faţă de planurile americane de reînarmare a ţării, deoarece, după cum recunoaşte Dulles, „japonezii au fost îngroziţi de consecinţele dezastruoase ale celui de al doilea război mondial".

Secretarul Departamentului de stat american a consacrat o bună parte a discursului său problemei indochineze. Această preocupare deosebită a lui Dulles pentru Indochina s-a vădit şi în discursul său de la 29 martie, cînd a declarat că „această regiune are o mare valoare strategică" pentru S.U.A., dat fiind bogăţiile sale de cositor, cauciuc, fier etc. şi că „Asia de sud-est este... cea mai bună şi directă cale de legătură maritimă şi aeriană cu Pacificul unde se găsesc importante baze aeriene şi navale" americane. Dulles s-a declarat întru totul de acord cu planurile militariştilor francezi şi americani care urmăresc continuarea şi extinderea războiului indochinez. „In ceea ce le priveşte, a spus John Foster Dulles, Statele Unite s-au declarat de acord să contribuie cu cea mai mare parte a echipamentului militar de care este nevoie şi să finanţeze cea mai mare parte a cheltuielilor necesitate de acest război, în special în ce priveşte instruirea, echiparea şi menţinerea unor forţe indigene mai mari". Cu alte cuvinte, S.U.A., sînt gata să preia locul francezilor în Indochina şi în special tutelarea regimurilor marionetă.

Apoi, încercînd să justifice înfrîngerile suferite de colonialiştii francezi în Vietnam şi pregătind totodată terenul în vederea unei intervenţii largi a forţelor americane în Indochina, John Foster Dulles s-a dedat la o serie de atacuri calomnioase împotriva Republicii Populare Chineze, pretinzînd că, anumiţi tehnicieni chinezi ar lua parte la războiul din Indochina.

In încheiere, Dulles a făcut apel la unitatea ţărilor occidentale, „în care se manifestă nerăbdare" faţă de condiţiile impuse de S.U.A., în cadrul colaborării dintre ele. „In multe ţări — a spus Dulles — există persoane care protestează arătînd că colaborarea guvernelor lor... este o dovadă de servitudine şi că aceste guverne ar trebui să-şi dovedească independenţa".

Campionatele mondiale de tenis de masă

LONDRA 6 (Agerpres). — In sala stadionului Wembley din Londra a început la 6 aprilie desfăşurarea celei de a 21-a ediţii a campionatelor mondiale de tenis de masă. La această mare competiţie sportivă internaţională participă sportivi şi sportive din 32 de ţări.

In cadrul probelor pe echipe pentru „Cupa Swaithling" bărbaţi echipa reprezentativă a R.P.R. formată din T. Reiter, M. Gantner şi T. Harasztasi a întîlnit în primele jocuri echipele Portugaliei şi Egiptului. Jucătorii romîni au avut o comportare bună, obţinînd în ambele întîlniri victoria cu scorul de 5—0.

In competiţia pentru „Cupa Corbillon" femei, echipa R.P.R., care este alcătuită din Angelica Rozeanu, Ella Zeller şi Sari Szasz, a învins cu 3—0 India şi cu acelaşi scor Finlanda.

Iată alte rezultate tehnice înregistrate: „Cupa Swaithling" Brazilia—Franţa 5—2, R. P. Ungară—India 5—1, R. Cehoslovacă — Germania 5—1, Egipt—Scoţia 5—1, Japonia—Olanda 5—0, Suedia—Elveţia 5—1, Anglia—Austria 5—0; „Cupa Corbillon" R. Cehoslovacă— Olanda 3—0, R.P. Ungară—Germania 3—0, Egipt—S.U.A. 3—2, Japonia—Belgia 3—0.

Intîlnirile au continuat şi în cursul nopţii.

Securitatea Europei şi Pactul Atlanticului de nord

Cu prilejul unei aniversări

MOSCOVA 6 (Agerpres).

Ziarul „Pravda" publică următorul articol semnat „Observator", şi intitulat „Securitatea Europei şi Pactul Atlanticului de nord, cu prilejul unei aniversări", în care se spune:

Zilele acestea, cercurile guvernante din occident sărbătoresc în mod oficial cea de a V-a aniversare a tratatului nord-atlantic, care, după cum se ştie, a fost semnat în aprilie 1949.

O aniversare constituie de obicei un prilej pentru a face un bilanţ şi a vorbi despre perspectivele activităţii care formează obiectul aniversării.

In cazul de faţă, ce bilanţ se poate face?

Uniunea nord-atlantică a fost creată ca o grupare de state închisă. Organizatorii ei afirmau că ea ar fi fost creată pe baza unor oarecare principii noi. In realitate însă, era vorba de vechiul principiu, prea bine cunoscut, al închegării unui bloc militar al unor state îndreptat împotriva altor state. Infăptuirea acestui principiu a dus întotdeauna în mod inevitabil la agravarea încordării între state.

Consolidarea păcii şi securităţii cere o reducere a înarmărilor şi interzicerea armelor de exterminare în masă. Existenţa Uniunii nord-atlantice ca grupare militară închisă îndreptată împotriva U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară a dus în mod inevitabil la rezultate contrarii — la goana înarmărilor, cu toate consecinţele care decurg de aici pentru popoare. Cheltuielile militare ale ţărilor-membre ale Uniunii nord-atlantice au crescut în aceşti cinci ani cu o rapiditate nestăvilită. Analizînd datele oficiale furnizate de însăşi „Organizaţia tratatului nord-atlantic" şi care au fost publicate în revista engleză „Economist" se constată că numai cheltuielile legate de această organizaţie au reprezentat în 1949—18,5, în 1950 — 20,2, în 1951 — 42,94, în 1952 — 59,81, iar în 1953 — 65,47 miliarde dolari. In decurs de cinci ani aceste cheltuieli au crescut de 3,5 ori.

Există oare intenţia de a reduce pe viitor aceste cheltuieli strivitoare? Nicidecum. Revista amintită scrie că „cu începere din 1955, întreţinerea trupelor îi va costa cu mult mai mult pe membrii „Organizaţiei Uniunii nord-atlantice" şi adaugă că „ar fi absurd să se presupună că în 1955 şi 1956 toţi membrii Uniunii Atlanticului vor fi în stare să facă faţă" unor asemenea cheltuieli.

Cu alte cuvinte, goana înarmărilor în cadrul Uniunii nord-atlantice duce spre prăbuşirea financiară a ţărilor participante la această Uniune. Cu cinci ani în urmă, autorii textului tratatului scriau în preambulul acestuia că ei tind să asigure în ţările lor „stabilitatea şi bunăstarea", iar în prezent aceste ţări se afundă, încet dar sigur, într-o criză economică.

Intărirea securităţii în Europa prezintă o importanţă uriaşă pentru menţinerea păcii generale. „Organizaţia tratatului nord-Atlantic", în forma în care a existat pînă acuma — adică în forma unei grupări militare închise de state — este străină unor asemenea ţeluri, cu atît mai mult cu cît ea ignorează sarcina preîntîmpinării unei noi agresiuni germane — principala primejdie pentru pacea în Europa şi în special pentru statele vecine cu Germania occidentală.

Inşişi organizatorii tratatului nord-Atlantic au mărturisit în repetate rînduri că acest tratat, aşa cum este el astăzi, nu înlătură nicidecum primejdia reînvierii militarismului german. Ce-i drept, ei au avut nevoie de aceste mărturisiri pentru a încerca să justifice oarecum planul închegării aşa-zisei „comunităţi defensive europene" sub paravanul căreia se încearcă astăzi refacerea Wehrmachtului. Mărturisirile însă rămîn mărturisiri.

Era evident din capul locului că caracterul pe care organizatorii Uniunii nord Atlantice încercau să-l imprime acestei Uniuni nu este compatibil cu scopuri defensive. S-a arătat în repetate rînduri că simplul fapt că dintre marile puteri care au făcut parte din coaliţia antihitleristă numai U.R.S.S. nu participă la Uniunea nord Atlantică face cu neputinţă ca această Uniune — în forma în care ea există pînă în prezent — să nu fie considerată ca un bloc agresiv îndreptat împotriva Uniunii Sovietice.

Trebuie observat în treacăt că caracterul închis al acestei grupări militare a uşurat celui mai puternic membru al ei — Statelor Unite — promovarea înlăuntrul Uniunii atlantice a unei politici de dictat care implica o totală desconsiderare a intereselor celorlalţi membri ai acestei Uniuni.

Este caracteristic că pînă şi în ziua „jubiliară" a celei de a 5-a aniversări a creării „Organizaţiei nord-atlantice" presa din ţările vest-europene scrie deschis despre această accentuare a contradicţiilor. Astfel, ziarul englez „Oberver" scrie că această grupare închisă este în aşa măsură sfîşiată de divergenţe interne încît în prezent ea se află în faţa primejdiei destrămării. Relevînd faptul că „opinia publică de o parte şi de alta a Oceanului Atlantic adoptă o atitudine diferită faţă de reînarmarea Germaniei şi de ideea compromisului cu China comunistă", ziarul scrie: „In condiţiile greutăţilor tot mai mari în elaborarea unei politici comune — greutăţi izvorîte din cauza acestor situaţii complexe — guvernul american caută să urmeze tot mai mult o politică a faptelor împlinite, luînd hotărîri unilaterale şi făcînd declaraţii unilaterale, ceea ce au drept consecinţă faptul că, aci (adică în Anglia-aut.) reacţia firească este chemarea de a stărui pentru mai multă independenţă. Aceasta te face să crezi că drumurile noastre încep să se despartă pentru a urma direcţii diferite".

Iată unele rezultate finale ale activităţii desfăşurate timp de cinci ani de „Organizaţia nord-atlantică" în forma ei de grupare militară închisă.

Şi care sînt perspectivele?

Este absolut evident că în faţa acestei organizaţii se deschid astăzi două căi: ori ea va rămîne o grupare militară închisă, cu tăişul îndreptat împotriva altor ţări şi atunci activitatea acestei Uniuni va contribui la o agravarea continuă a încordării internaţionale; ori ea va înceta a fi o grupare militară închisă şi va fi deschisă pentru aderarea altor state europene, ceeace ce paralel cu crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa, ar avea cea mai mare însemnătate pentru întărirea păcii generale.

„Organizaţia tratatului nord-Atlantic" ar putea în condiţiile respective să-şi piardă caracterul agresiv dacă la ea ar participa toate marile puteri care au făcut parte din coaliţia antihitleristă. In conformitate cu aceasta, călăuzindu-se după principiile imuabile ale politicii sale externe de pace, Guvernul Sovietic, în nota sa adresată Angliei, Franţei şi S.U.A. a declarat între altele că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la tratatul nord-atlantic.

Trebuie subliniat că este vorba de examinarea acestei probleme împreună cu guvernele interesate. De aceea, provoacă mirare declaraţiile deşănţate ale unor organe de presă din occident care de pe acum se apucă să se lanseze în afirmaţii cum că pentru Uniunea Sovietică, cutare sau cutare condiţii vor fi inacceptabile şi că, din acest motiv problema participării ei la Uniunea nord-atlantică nu s-ar pune. Este de la sine înţeles că nu este treaba acestor organe de presă să judece ce anume este sau nu este acceptabil, pentru Uniunea Sovietică.

Ele ar face o treabă mai bună să se gîndească ce este acceptabil şi ce nu este acceptabil pentru interesele naţionale ale propriilor lor ţări.

Noile demersuri ale Uniunii Sovietice întreprinse în interesul păcii şi securităţii popoarelor au atras atenţia cercurilor politice din ţările Uniunii nord-atlantice.

Luînd cuvîntul la 1 aprilie în parlament, Pearson, ministrul afacerilor externe al Canadei a declarat următoarele în legătură cu nota Guvernului Sovietic din 31 martie:

„Această propunere aşa cum o înţeleg eu — n-am avut încă posibilitatea să o studiez mai minuţios — priveşte în mod direct Organizaţia Uniunii nord-atlantice şi prezintă un interes considerabil pentru toţi membrii acestei organizaţii... Vom fi ferm în hotărîrea noastră de a merge în întîmpinarea oricărei propuneri de stabilire a păcii pînă la jumătatea drumului şi chiar dincolo de jumătatea drumului".

Opinia publică din Europa occidentală condamnă cu asprime încercarea cercurilor guvernante din S.U.A. de a se eschiva de la rezolvarea problemelor legate de întărirea păcii şi securităţii popoarelor. Ţinînd seama de atitudinea opiniei publice din Anglia şi Franţa, agenţia Reuter arată că „fie şi numai din considerente de politică internă, răspunsul puterilor occidentale dat Moscovei nu trebuie să lase impresia că ele resping categoric ceva ce — după părerea multor critici ai politicii dusă de aliaţi, — oferă posibilitatea rezolvării problemei coexistenţei în Europa". Agenţia belgiană Belga transmite la rîndul ei că „cercurile oficiale din Belgia manifestă un mare interes pentru nota sovietică cu privire la o eventuală extindere a Organizaţiei nord-atlantice... şi la o eventuală intrare în această organizaţie a Rusiei..."

In ce priveşte presa americană, comentariile ei pe marginea notei Guvernului Sovietic din 31 martie confirmă odată mai mult în mod făţiş ca cercurile guvernante ale S.U.A. se tem mai mult de cît de orice, de posibilitatea unei schimbări a caracterului „Organizaţiei tratatului nord-atlantic". In acest sens scrie de exemplu ziarul „Christian Sicience Monitor". „Uniunea atlantică şi-ar pierde caracterul, funcţiunile şi atribuţiile dacă Uniunea Sovietică ar fi primită printre membrii ei". Care sînt „funcţiunile şi atribuţiile" de care sînt preocupate cercurile guvernante ale S.U.A. — acest lucru ni-l dovedeşte bilanţul activităţii de cinci ani a „Organizaţiei tratatului nord-atlantic".

Noile propuneri ale Uniunii Sovietice provoacă derută şi confuzie în aceste cercuri. Cauzele sînt cu desăvîrşire limpezi: aceste cercuri sînt speriate de faptul că opinia publică internaţională salută iniţiativa U.R.S.S. care permite să se înlăture piedicile din calea realizării unei înţelegeri menite să asigure securitatea colectivă în Europa.

Spectacole

MIERCURI 7 APRILIE 1954

TEATRE:

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Dama de pică; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Schimbul de onoare; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Mielul turbat; **Teatrul de Stat de Operetă:** Culegătorii de stele; **Municipal:** Treizeci de arginţi; **Tineretului:** Neisprăvitul; **Armatei** (B-dul Magheru): Avarul; **Armatei** (Cal. 13 septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Sfîrşitul escadrei; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Familia; **Ansamblul de estradă:** ...Şi Ilie face sport; **Teatrul Evreesc de Stat:** Hase di iesoime..

CINEMATOGRAFE:

Patria, Elena Pavel: Schubert; **Republica, Bucureşti:** Infrăţirea între popoare; Pulberea argintie; **I. C. Frimu:** Boier cu orice preţ; **Maxim Gorki:** Matineu: Filme pentru cei mici; după amiază: Republica Populară Romînă şi Marinică; **Lumina:** Cîntăreţul stepelor; **Timpuri Noi:** Intîlnirile internaţionale între fotbaliştii Uniunii Sovietice şi Austriei, Pionieria nr. 11, Jurnal romînesc nr. 12, Jurnal sovietic nr. 8: **Al. Popov:** Pumnul de fier; **Victoria:** Balada Siberiei; **Gh. Doja:** Invingătorii; **8 Martie:** Patriotul (seria II-a); **Vasile Roaită:** Nu-i pace sub măslini; **Cultural:** Prin India; **Griviţa:** Petru cel Mare (seria II-a); **Al. Sahia:** Destinul unor femei; **C. David:** Brigada Cotovschi; **Flacăra:** Nunta cu zestre; **Ilie Pintilie:** Aventurile lui Alioşa Ptiţîn; **8 Mai:** Casa mult visată; **Volga:** Copilărie fericită, Meciul de fotbal R. P. Ungară—Anglia, Pisoiul neascultător; **Libertăţii:** Un pichet în munţi; **N. Bălcescu:** Amiralul Nahimov; **1 Mai:** Fiica regimentului; **Rahova:** Femeia are cuvîntul; **Olga Bancic:** Apărătorii patriei; **T. Vladimirescu:** Prinţesa trufaşă; **Arta:** China primeşte ansamblul R.P.R.; **Popular:** Duşmanii; **M. Eminescu, Miorița:** O scrisoare pierdută; **Moşilor:** Liubov Iarovaia; **23 August:** Ultima etapă; **Donca Simo:** Căpitan la 15 ani.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.